

DİREN ROJAVA İSTANBUL SENİNLE!

Rojava İçin 24 Kasım'da Kadıköy'e

Rojava! Demokratik bir halk devriminin adım adım büyüdüğü top-raklar!.. Tüm kuşatmalara, baskılara inat, halklara umut aşılayan devrim güneşinin yükseldiği yer...

Bölge gerçiliğinin uykuları kaçıyor. Karanlık koridorlarda ya-pılan kulisler, kapatılan sınır kapıları, örülen duvarlar... Her şey bu devrimi boğmak için!

Ama bir devrimin sadece düşmanları yok, dostları çok da-ha kalabalık! Şimdi Rojava'nın dostlarının seslerini yük-seltme vaktidir! Şimdi Rojava devriminin sıra neferi olma, devrime ses ve soluk olma vaktidir!

Emekçiler sokağa! Kardeş devrimi savunmak için sokağa! 24 Kasım'da Kadıköy'de saat 14.00'te "Diren Rojava İstanbul Seninle" demek için her-kes miting alanına!

MÜCADELE BİRLİĞİ

www.mucadelebirligi.com

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

20 Kasım - 4 Aralık 2013 / S 246 / 1 TL

TANI BUNLARI

Sınır duvar, kalekollar, gerillaya karşı barajlar... Kürt ulusunun haklarının gaspı... Kıdem tazminatlarını iç etme, sendikal örgütlülükleri dağıtma, emeğe amansız saldırı... Öğrenci gençliği baskı cenderesine alma, üniversiteleri kışlaya çevirme... Gençlere işsizlik, geleceksizlikten başka bir şey sunmama... Yağmur gibi yağan zamlar, düşük ücretler, güvencesiz çalışma... En ufak gösteriye polis ordusuyla, gaz ve tazyikli suyla saldırma... Rojava devrimine düşmanlık, sınırları kapatma... İşte yu-karıda gördüğünüz ekibin ilk akla gelen icraatları! Bunlar aşımıza ekmeğimize göz koyanlardır. Taniyin bunları!

Haiti'de Halk Hükümetin İstifası İçin Sokakta

Haiti'nin başkenti Port-au-Prince'de 18 Kasım'da binlerce kişi, devlet başkanı Michel Martelli'nin istifası talebiyle sokağa çıktı. Haiti halkı, yoksulluğu ve deprem sonrası gelen yardımlarda yapılan yolsuzlukları protesto ediyor.

Polisi sokaklara dökülen Haitililere gaz bombalarıyla saldırdı, halk da taşlarla ve barikatlar kurarak karşılık verdi. Çatışmalar saatlerce sürdü.

"Van'da Deprem Sürüyor"

Van Depreminin yıldönümünde depremedelerin konteynır evleri terk etmeye zorlanmaları Kadıköylüler tarafından protesto edildi. 9 Kasım günü akşam saatlerinde Kadıköy Altyol Meydanı'nda toplanan kitle tarafından "Van'da Deprem Sürüyor" yazılı pankart açıldı. Halk battaniyelerle sarılıp, ellerinde yaktıkları mumlar ile "Vanlı Depremzedeler Yalnız Değildir", "El Nusra'ya Değil Van Halkına Bütçe" sloganları atarak Kadıköy Rıhtım Meydanı'na yürüdüler.

3

Özgür Aslanyürek Özgür!

Antakya Ayışığı Ekin Sanat Merkezi emekçisi Özgür Aslanyürek'in de aralarında bulunduğu 14 Gezi tutsağı, 19 Kasım günü Adana'da görülen duruşmalarında serbest bırakıldı.

Editör

DEVİRİM: KIZLI-ERKEKLİ

Hükümetin öğrenci evlerine ve kadın öğrencilerle erkek öğrencileri mümkün olduğunca birbirinden ayırma politikasını yaşama geçirmeye başlayacağını açıklaması bir sürpriz mi? Perşembenin gelişi Çarşambadan belliydi ve bu politika sadece bu basit gerçeği göremeyenler için bir sürpriz olabilirdi.

Hükümet ve onun başı, RTE, işlerin bu noktaya geleceğini uzun zaman önce belli etmekten de öte ilan etmişlerdi. Geldikleri ve toplumu getirmeye çalıştıkları nokta "son nokta" değil. Devamını getirmeye çalışacaklarından kimse şüphe etmesin. Getirebilecekler mi, bu ayrı bir konu ama bu hedefe ulaşmak için ellerinden geleni yapacaklarından kuşku yok.

Hedef nedir? Hedef bir din toplumu yaratmaktır. Kimileri bunu "Şeriat" olarak anlıyor. Böyle de anlaşılabilir, sakıncası yok. Ama "Şeriat" düzeni, buna "hukuku" da denebilir, başla başına bir amaç, işin özü değil, bir biçimdir. "Şeriat" olur ya da olmaz, bu ikinci derece önemli bir konudur, sonal hedef bir din toplumu yaratmaktır.

3

Devrimci Taktik-1
C.Dağlı

2

Mücadele Birliği
Taylan Işık

9

Bir Mizansen Üç Dublör
Ali Varol Günel

5

Kıdem Tazminatının Gaspı Ve Gençlik
Umut Güneş

7

Ayaklanma: İki Tutum
Özgür Güven

8

Gezi Günlüğü
Sıla Erciyes

11

DEVİRİMCİ TAKTİK -I-

BAŞYAZI

C. Dağlı

Proletaryanın devrimci taktiği, devrimci marksizm tarafından uzun süre önce ortaya kondu ve çeşitli yönleriyle açıklandı. Sınıf mücadelesinin bugün geldiği noktada üzerinde tekrar durma gereksinimi doğmuştur. Kitlelerin ayaklanması devrimci taktiğin önemini çarpıcı bir biçimde gözlerimizin önüne sermiştir.

Hedef Somut Konmalıdır

Yürütülen günlük mücadelenin üretken, etkin, sürekli gelişme göstermesi ve sonuç alıcı olması için, somut bir hedefe, devrimci iktidarın kurulması hedefine yönelmelidir.

Devrimci iktidara kaba ve ezberci yaklaşım, emeğin devrimci iktidarını güncel devrimci mücadeleden ve başkaldırlardan kopuk olarak; yani canlı yaşamdan, canlı kavgadan, olayların akışından ayrı olarak koyar. Böylece iktidarın ele geçirilmesi somut hedefi, devrimin bu temel sorunu, emekçilerin güncel ana görevi, en ilerideki hedef, en ileriye bırakılan mücadelenin sorunu olarak ele alınıyor.

İktidarın ele geçirilmesini günün öne çıkan, temel ve en önemli görevi olarak görmeyenler bunun yerine neyi koyuyorlar? Reformlar mücadelesini. Taktikleri iktidara bağlamadığından, devrimci değil, reformist bir taktiktir.

Proletaryanın devrimci sınıf partisi, devrimin temel hedefi olan, iktidarı alma hedefinin ve görevinin önüne, diğer günlük istemleri koyarak, ana görevini ikinci plana itmez. Demokratik halk iktidarı hedefini diğer istemlerin önünde tutar.

Devrimin Güncelliği Ve

Devrimin Koşullarını Devrime Çevirmek

Devrimci taktik tam da bunu ortaya koyar. Yalnızca devrimin güncelliğini belirtmek, devrimin gerçek koşullarını açıklamak yetmez. Bilimsel analiz yöntemiyle, emekçilerin içinde bulunduğu koşulları açıklayabiliriz. Ama görevimiz sadece varolan koşulları açıklamak değil, bu koşulları değiştirmektir. Bunun için devrimci sınıfın ve emekçi halk yığınlarının devrimci görevlerinin belirlenmesi gerekiyor.

Emekçilerin öne çıkan birincil önem kazanan görevi, bir araya gelmiş olan devrimin koşullarını devrime dönüştürmektir.

Bu kitlelerin görevinin en genel çizgileriyle belirtilmesidir. Devrimci görevin iyi anlaşılması için, devrimin gerçek koşullarının oluştuğunun belirtilmesi gerekiyor. Leninist Parti, bu koşulların oluştuğunun uzun yıllardır söylüyor. Leninistlerin devrimci taktiği devrimin gerçek koşullarının ortaya çıktığı gelişip olgunlaştığı, devrimin bu gelişmeye bağlı olarak güncelleştiği gerçeğinden hareketle saptandı. Proletaryanın devrimci görevleri yine bu temele bağlı olarak belirleniyor.

Devrimci Yığın Eylemcilerinin Desteklemek Güçlendirmek Ve Yayımak

Haziran'da üst düzeye çıkan devrimci yığın emekçileri, son yılların öne çıkan etkin ve en baskın eylemleri oldu.

Devrimci eylemin, gösterilerin, mücadelelerin yığınsal bir karakter kazanması, devrimci değişimin daha geniş kitlelerin istemi olmasının bir sonucudur. Emekçiler, devrimci bir değişim olmadan bugünkü yaşam koşullarının düzelmesi bir yana, daha da kötüleşeceğini kendi uzun pratiklerinden öğrenmiş durumda. Etkisiz eylemler ile devrimci dönüşüm getirmez. Daha etkin ve daha devrimci eylemlere başvurmak bir zorunluluk olmuştur.

Öte yandan iktidarın artan saldırıları, halk yığınlarında devrimci mücadeleye başvurma eğilimi ve yönelimi yarattı.

Bu süreçte başvurulan örgütlü bağımsız devrimci eylemler, devrimci yığın eylemlerini isyan ve halk ayaklanmasını bütünlüyle onu güçlendirici ve hızlandıran bir rol oynayabilir. Temel alınması gereken devrimci kitle eylemleri, devrimci halk ayaklanmasıdır.

Dolayısıyla buradan, devrimci komünistlerin süreç görevlerinin neler olması gerektiğine gelmiş oluyoruz: Devrimci yığın eylemlerini desteklemek, pekiştirmek, genişletmek ve iktidarın ele geçirilmesine yönlendirmek.

Bir çoğuna yeni gelen bu kavramlar ve mücadele görevleri, Leninist Parti tarafından uzun süredir ortaya konmuş ve savunulmuştur.

Devrimci marksizm için şu durum apaçıktır: Devrimci ayaklanma yolu devrim yoludur; devrimin zaferi yoludur. Bu nedenle gerçek işçi sınıfı devrimcileri, devrimci halk ayaklanmasına büyük bir önem verirler. Ayaklanmanın başarıya ulaşması için en büyük çabayı gösterirler.

Devam edecek...

Barış Kaya'ya Yine Sürgün

Nisan 2011'de tutuklanan Y.E.Mücadele Birliği dergisi muhabiri ve Dicle Üniversitesi öğrencisi Barış Kaya, 11 Kasım günü Tekirdağ 2 Nolu F Tipi zindanına sürgün edildi

YASAK MENDİL

Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Zindanında kalan toplam 3 bin yıl hüküm giyen tutsaklardan biri olan Naci Güner'e, Şair Adil Okay'ın kızı Öykü'nün gönderdiği el işlemeli mendil verildi.

Şair Adil Okay'ın mektuplaştığı tutsaklara Öykü de kendi hazırladığı hediyeleri gönderiyordu. Daha önce balon ve deniz kabukları skandalına imza atan devlet, şimdi bir skandala daha imza attı. Bundan üç yıl önce Öykü, 11 cezaevine balon göndermişti. 3 cezaevi kabul etmiş 8'i sakıncalı olduğu gerekçesi ile kabul etmemişti. Geçtiğimiz aylarda gönderdiği deniz kabukları bir çok tutukluyla ulaştırırken, Sincan ve Bafra F tipinde kalan tutsaklara "yasak" olduğu için ulaşamadı.

Naci Güner'in Adil Okay'a yazdığı faks ile mendilin onlara ulaşmadığı anlaşıldı. Buna karşın Diyarbakır D Tipi Zindanında kalan Ayhan Kavak mendili aldığını ifade etti. Konuya ilişkin Adil Okay müebbet hapse mahkum edilen insanlara küçük kızının gönderdiği bir mendilin bile verilmemesini, ancak bazı hapishanelerde ise böyle bir yasağın olmadığını belirterek, hapishanelerde keyfi uygulamaların sıklıkla yaşandığını söyledi.

Reyhanlı Patlamalarının Günah Keçisi Utku Kalı Serbest

11 Mayıs günü, Hatay'ın Reyhanlı ilçesinde patlayan bombalar, 52 kişinin ölümüne, 130 kişinin yaralanmasına sebep olmuştu. Halk isyan edip sokaklara çıkarken, devlet ise bir günah keçisi aramak için kolları sıvamıştı. Saldırının kimin yapabileceği üzerinde tahminler ortada dolaşırken, RedHack (Kızıl Hackerlar) saldırıların El Kaide'nin Suriye'deki kolu olan El Nusra Cephesi'nin yapmış olabileceğine işaret eden Jandarma İstihbarat Daire Başkanlığı'na ait gizli yazışmalarını yayınladı.

Apar topar "devletin gizli belgeleri"ni kimin sızdırdığı araştırılmaya başlandı. Ne saldırıyı yapanlar, ne onlara yardım yataklık edenler, ne ölenler... Artık hiçbir şeyin önemi yoktu. Bu "hain" bulunmalıydı. Fatura Amasya Cezaevi'nde görev yapan 7 aylık asker Jandarma Er Utku Kalı'ya kesildi. Er Utku Kalı apar topar tutuklanarak cezaevi'ne gönderildi.

RedHack'ın açıklamaları, oluşan kamuoyu kar etmedi. Utku Kalı hakkında 25 yıl hapis cezası istenirken Kalı, askeri cezaevinde yaşadığı baskılar, işkence ve tecrit nedeniyle defalarca rahatsızlıklar geçirdi, çığlığı dört bir yanda kampanyalar başlamasına neden oldu.

Er Utku Kalı, 11 Kasım günü Samsun 3'ncü Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen 2'inci duruşmasında ilk kez ifade verdi. Ailesinin ve milletvekillerinin de katıldığı duruşmada Kalı 5 sayfalık yazılı ifade vererek, belgeleri komutanın emri ile tutanak karşılığında iki sivil şahsa verdiğini belirtti ve tahliyesini istedi.

Herkesin yürekleri ağzında beklediği duruşma sonunda Utku Kalı tahliye edildi. Kalı, tutuksuz yargılanmaya devam edecek.

Diyarbakır'da Aydın Erdem anmasına katıldığı için Nisan 2011'de tutuklanan Dicle Üniversitesi öğrencisi Barış Kaya'nın, 11 Kasım günü Tekirdağ 2 Nolu F Tipi zindanına sürgün edileceği haberi geldi.

Bulunduğu Mardin E Tipi zindanından ailesine gelen bir telefonla, Barış Kaya'nın akşam saatlerinde Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Zindanına götürüleceği haber verildi.

Ailesi Antep'te ikamet eden Barış Kaya tutsak olduğu 2,5 sene boyunca Diyarbakır Zindanı'ndan Urfa ve Mardin zindanlarına sürgün edilmişti.

"Ayakkabı benzerliğinden" tutuklanan DÜ öğrencisi ve Y.E.Mücadele Birliği dergisi muhabiri Barış Kaya, Diyarbakır 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nde, "Örgüte üye olmamak ile birlikte örgüt adına suç işlemek", "Örgüt propagandası yapmak", "Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet", "Polise mukavemet" iddialarıyla yargılanmış ve 6 ay içinde 11 yıl 3 ay hapis cezasına çarptırılmıştı

"Özel Yaşam Alanlarımıza Saldırıları Kabul Etmeyeceğiz"

Zindanlarda bulunan devrimci tutsaklar, uygulanan baskılara ve "kameralara" karşı birbasın açıklaması yayınladılar. Tüm zindanlarda bulunan TKEP/L, DHKP-C, MKP, MLKP, TKP/ML davası tutsakları, kendilerinin yığına sorunu varken, ölüm sınırına gelmiş onlarca tutsak bulunuyorken, baskılar, tehditler, disiplin cezaları ve başka saldırılar sürekli bir hal almışken, Adalet Bakanlığı'nun bunları daha da arttıracak, tecrit-tredman politikasını geliştirecek bir uygulamayı daha hayata geçirmek istediğini söylediler.

Tutsaklar yaptıkları açıklamada "Hapishanelerde 'güvenlik' gerekçesiyle her türlü hak gasp edilmekte, her türlü uygulamaya meşruluk kazandırılmaktadır. Şimdi de aynı gerekçeyle yaşam alanımız olan hücrelerin içini ve havalandırmayı görece, yaşamımızı, her hareketimizi denetleyecek şekilde kamera takılmak istenmektedir. Yaşamımız üzerinde kurulmak

istenilen bu hegemonyaya, röntgen-ci, tecavüzcü her türlü girişime, uygulamaya rıza göstermeyecek, kabul etmeyeceğiz" diyerek, hapishanelerde "güvenlik" gerekçesiyle neredeyse her tarafta kameralar olduğunu, hapishane içi-dışı, çatılar kameralarla denetlendiğini söylüyor.

Bunların da yeterli görülmemek üzere özel yaşam alanlarına saldırıldığını dile getiren tutsaklar, "Bu aşığılayıcı, onur kırıcı uygulamayı hiçbir şart altında kabul etmeyeceğiz. Her onurlu insanın yapması gerektiği gibi buna karşı çıkacak ve direneceğiz."

Bakanlığı bu uygulamadan vazgeçmeye, halkımızı da hapishanelerdeki tecrit-tredmana, saldırılara karşı tepki göstermeye, direnen tutsaklarla dayanışmada ve destekte bulunmaya çağırıyor. dediler.

Utanç Duvarını

Protesto Eden Tutsaklara Sürgün

Mardin Cezaevi'nde Utanç duvarı ve İran'da Kürt tutsakların idam edilmesini protesto eden 38 siyasi tutsak 11 Kasım günü Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Cezaevi'ne sürgün edildi.

Ölüm orucu eylemi yapan Nusaybin Belediye Başkanı Ayşe Gökkan'a destek olmak ve İran'da Kürt siyasi tutsakların idam edilmesini protesto etmek amacıyla 2 günlük açlık grevi eylemi tutsakların sürgün edilmesine neden oldu.

Sürgün edilen tutsakların isimleri ise şöyle: Zerdeşt Oduncu, Mesut Gökhan, Aziz Bulut, Agit Küçük, Ali Ertuğrul, Bedri Çakmak, Behçet Bozdemir, Burhan Tekinalp, Hasan Bilir, Mehmet Resul Turgut, Mesut Şengül, Mehmet Selami Öz, Nesim

Uslu, Nurettin Tekin, Ömer Tuğrul, Ramazan Önler, Sayın Basan, Sıdık Kültür, Süleyman Güneri, Abdulkadir Bozkar, Abdulkarim Varışlı, Abdullah Ecevit, Aydın Akdoğan, Barış Kaya, Burhan Ata, Cahit Yaşar, Derviş Çabadak, Halis Tekin, Halit İzer, Hamdin İzer, Hüseyin İpek, İsmet Çardak, Mazlum Oğuz, Mehmet Emin Akçacren, Mehmet Emin Demirdağ, Mehmet Emin Gezer, Ramazan Çetendir ve Şaban Kayar.

İnsan Hakları Derneği (İHD) ve Özgürlükçü Hukukçular Derneği'nden (ÖHD) avukatlar 18 Kasım'da tutsakları ziyaret ettiklerinde, tutsakların çıplak arama işkencesine maruz kaldıklarını, buna itiraz eden tutsakların da darp edildiğini öğrendi

GEZİ TUTSAKLARI YALNIZ DEĞİLDİR!

İzmir Gezi Tutsak Aileleri her hafta tutsaklar için buluşmaya devam ediyor.

15. hafta eyleminde 9 Kasım günü saat 17.00'de Konak YKM önünde buluşarak valilik önüne yürüdü. Valilik önünde oturma eylemi gerçekleştiren aileler adına basın metnini tutuksuz yargılanmak üzere tahliye edilen Mehmet Polat'ın ablası Hatice Polat okudu. İzmir Kadın Platformunun da destek verdiği eylemde, platform adına, tutuksuz yargılanmak üzere tahliye edilen Pınar Türk konuştu. Bir süre önce tahliye edilen Göksel Yerdut ise, söz alarak kadınlarımızın özgürlük mücadelesinin onların yanında olmanın gerekliliğini vurguladı.

16. hafta eylemi ise Konak YKM önünden yürüyüşle başladı, Konak Meydanı'nda son buldu. Burada yapılan açıklamada, "Bizler katlettiğiniz ve tutukladığımız evlatlarımızın aileleri ve yoldaşları olarak, şehitlerimizi ve tutsaklarımızı bugüne kadar hep sahiplendik ve sahipleneceğiz" denildi. Kubilay İlyit, Elif Kaya ile Burcu Koçlu'nun ailelere gönderdiği mektuplar okundu. Eylem 20-22 ve 26 Kasım'da görülecek olan davalara çağrıyla son buldu.

MB-İzmir

Berkin'e Yine Saldırdılar

Berkin Elvan için Çağlayan Adliyesi önünde yapılmak istenen basın açıklaması için toplanan kitleye polis iki defa saldırdı. Yaralanan ve gözaltına alınan 10 kişiye insan oldu, bu gençlerden 3'ü tutuklandı.

"Berkin Elvan İçin Adalet İstiyoruz" şiarıyla Taksim Dayanışması tarafından yapılan çağrıya yanıt veren kitlenin Adliye önünde toplanmasına izin vermeyen polis tazyikli su, plastik mermi ve gaz bombalarıyla saldırdı. Bir kadının ayağı kırıldı. Berkin Elvan'ın babası Sami Elvan da eyleme katıldı.

Okmeydanı ve Çağlayan içlerine çekilen kitle tekrar Adliye önünde toplandı ve burada basın açıklaması yaptı.

Baba Elvan; "Berkin'in ailesi olarak sadece edenlerin değil emri verenlerin de yargılanmasını istiyoruz" dedi. Bu saldırılardan, suçlu polisleri açığa çıkartmayan emniyet müdürü, İstanbul Valisi, İçişleri Bakanı ve Başbakan Erdoğan'ın sorumlu olduğunu söyledi.

Taksim Dayanışması'ndan Tayfun Kahraman, Berkin için adalet aramaya geldiklerini belirterek "ancak yine yaptığımız tüm barışçıl eylemlere polis şiddetle karşılık veriyor" dedi.

Açıklamanın hemen ardından polis, yeniden TOMA ile kitleye saldırıda bulundu. E5 yolunu trafiğe kapatan kitleye Okmeydanı Perpa'ya kadar gaz bombası ve plastik mermilerle

saldırdı polis.. Adliye önünde dilekçe vermek isteyen kalabalığa da saldıran polis, burada gözaltına aldı.

Okmeydanı'nda çatışmalar gece yarısına kadar sürdü. Akşam saatlerinde de Okmeydanı Mahmut Şevket Paşa Ma-

hallesi'nde bir araya gelen kitle barikat kurdu. Çevik kuvvet polislerinin akrep tipi zırhlı araçlar ve biber gazıyla saldırısına taşlar ve havai fişeklerle karşılık verdi. Kitle bir süre sonra ara sokaklara dağıldı. Çatışmalar gece yarısına kadar sürdü.

Çağlayan Adliyesi'nde gözaltına alınanlardan Doğukan Çıkar, Gökhan Yıldırım ve Hakan Yılmaz tutuklandı.

Katliam Yetmedi Mezarları Kaybettiler!

Maraş'ta 34 yıl önce yaşanan Alevi katliamında yaşamını yitirenlerin aileleri yakınlarının kemiklerini taşımak istedi. Maraş Belediyesi'nden mezar yeri sorulan ailelere "Mezar yerlerinin tespit edilemediği" belirtildi.

Maraş'ta Alevilere yönelik saldırı ve katliamın acısı bir türlü dinmiyor. 34 yıl önce yakınlarını katliamda kaybeden ailelerinin acılarına acı ekleniyor. Katliamda yakınlarını kaybeden aileler şimdi de mezarlarının kaybolduğu haberiyle sarsıldı.

20-24 Aralık 1978 tarihleri arasında rakamlara göre 150'den fazla insan yaşamını yitirdi. 34 yıl önce Maraş'ta yaşanan katliamda aralarında Kamil Ün, Gülşen Ün, Zeke-riya Ün, Ali Ün, Yusuf Lakap, Hasan Öztaş, Hatice Görür, Ali Aslan, Cemal Bayır, Fatma Baz, Yılmaz Baz, Zeynep Aydoğdu, İmam Ergönül, Hüseyin Ergönül, Güley Ergönül, Hacı Bektaş Bozkurt, Mahmut Ünal, Malik Ünver, Mitat Bozkurt'un da bulunduğu bir çok kişi Maraş Belediyesi tarafından Şeyh Adil Mezarlığı'na defne-

dildi.

Yıllar sonra yakınlarının mezarları başında onları anmak, kemiklerini nakletmek için Maraş Belediyesi'ne yapılan başvuruya gerçek daha ortaya çıktı: Devlet Alevilerin mezarına dahi tahammül edemiyordu.

Maraş Belediyesi Başkan Yardımcısı Av. Hasan Kaya tarafından 13 Haziran 2013 tarihinde ailelere gönderilen resmi yazıda "Bahse konu cenazelerin mezar adası belli olmakla birlikte, definden sonra cenaze yakınları tarafından mezar üzerine herhangi bir baş taşı vs. dikilmediği için mezar yerlerinin tam olarak neresi olduğu tespit edilememiştir." deniyordu.

Katliamda yakını kaybeden Veli Bozkurt, o zaman kendilerine defin edilen mezar yerlerine ait numara verildiğini ve bu numaraya 1986 yılında mezarı aradıklarında bulamadıklarını, dönemin Mezarlıklar Müdürlüğü'nden ise mezarın yerinin bilinmediğini söylendiğini belirtti. 1978 yılında yaşanan katliam sırasında Kaşanlı'da 16 kişinin katledildiğini devletin bu mezarları bulması gerektiğini belirtti.

Hayri Ergönül ise katliamda annesini, babasını ve ağabeyini yitiren acısı dinmeyen Alevilerden. Ergönül, Katliamın ardından cenazeleri kendilerinin defnettiğini ve yıllar sonra cenazelerini köylerine götürmek üzere başvuruda bulduklarında ise Belediyenin kendilerine mezarların kaybolduğu

yönünde bilgi verdiğini aktardı.

"Maraş katliamında annem Gülay, babam İmam, ağabeyim Hüseyin ve evde misafir olan Adıyamanlı bir öğretmen Mahmut Ünal ile Hacı Bektaş Bozkurt bizim evimizde katledildi. Biz o zaman cenazelerimizi kendimiz defnettik. Şimdi mezarlarımızı kendi köyümüze taşımak istiyoruz. Bunun için müracaat ettiğimizde bize mezarlarımızın kaybolduğunu, yerlerinin bilinmediğini söylediler. Biz mezarlarımızın bulunmasını istiyoruz. Bunu için ne gerekiyorsa yapacağız" diyen Hayri Ergönül, mezarları kaybolan 50-60 kişi daha olduğunu belirtti.

Mezar yerini öğrenmek istediklerinde verilen yanıtta "Bektaş Bozkurt'un 29125, Cemal Bayır'ın ise 29165 mezar sıra numarasıyla defnedildiğinin fakat bugün mezar yerlerinin bilinmediği" şeklinde yanıt aldıklarını söyleyen ailelerin avukatı Seyit Sönmez, "Maraş Belediyesi'ne aileler adına yeni başvurular yapacağız, ancak sonuçtan pek umutlu değiliz. Burada manevi bir zarar söz konusudur. Sonuç almazsak, Anayasa Mahkemesi'ne gerekirse Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvuracağız. Aileler en azından yakınlarının kemiklerinin bulunmasını talep ediyorlar" dedi. Avukat Sönmez mezarları kaybolan diğer aileler adına da başvuru yapacaklarını söyledi.

DEVİRİM: KIZLI-ERKEKLİ

EDİTÖR

Hükümet ve devlet, şüphesiz tekelci sermayenin onayı ya da kabulü alınmış olarak, bir din toplumu yaratma yolundaki adımları uzun zamandır atıyor. Devletin kendisinin geçmişte, örneğin kuruluşundan hemen sonra, "Laik" olduğu; hükümetin şimdilerde devleti yeni yeni dincileştirmeye çalıştığı düşüncesi sermaye sınıfının bir aldatmacası; emekçi sınıfları, Alevileri, İslam dışındaki inançtan toplulukları sistem içinde tutma planı için uydurulmuş bir yutturmacadır.

Türk devleti, Osmanlı'nın enkazları üzerinde yükseldiği ilk andan itibaren bir "din devleti" olarak varolmuştur. Devlet bir "din devleti" idi ama sermaye sınıfı ve emperyalistler, tüm çabalarına rağmen toplumu bir "din toplumu"na çevirmeyi başaramadılar.

Hükümetin yaklaşık dört-beş yıldır pervasızlıkla ulaşmaya çalıştığı hedef budur. Hükümetin bu konudaki pervasızlığını, her şeyi göze almışlığını RTE'nin açıklamalarından ve devlet kadrolarının icraatlarından anlayabiliyoruz.

Bu aceleciliğin ve bütün tepkileri göze alacak gözü karalığın nedenine gelince... Egemen sınıf, devlet ve hükümet, şu sonuca varmış görünuyorlar: toplumu dincileştirmeden, bir din toplumuna dönüştürmeden egemenliklerini artık daha fazla sürdüremeyecekler.

Haziran Halk Ayaklanması ise onlara ellerini çabuk tutmaları gerektiğini anımsattı. Toplumun emekçi sınıfları ve ezilenleri politik yaşama uyandırdıkça, politikleştikçe sermaye sınıfı ve devletine karşı mücadele toplumun en ücra köşelerine kadar yayılıyor.

Bunun önüne geçmek için önce Türkiye'nin etrafını Ortadoğu'da dinci/faşist iktidarlara kuşatmak için politikalar geliştirdiler. Ancak Mısır'da RTE'nin "Müslüman Kardeşler" i tarihin çöplüğüne atıldılar. Suriye'deki "Müslüman Kardeşler" i ise aynı akıbeti daha beter yaşamak ve işledikleri katliamların hesabını "cennete yolculuk" ile ödemek üzere. Libya'da, Irak'ta, Ürdün'de ve daha başka yerlerde dinci faşist örgütler darımadığımlar. Kısacası, Türkiye'yi yaklaştırmakta olan bir devrimden dinci faşist iktidarlara kuşatarak kurtarmak planı suya düşmüş bulunuyor.

Yapabilecekleri tek şey kaldı: Kendi toplumlarını dincileştirmek, aptallaştırmak, ahmaklaştırmak. Çünkü sermaye sınıfı ve onun hükümetleri ancak böyle dincileştirilmiş, ahmaklaştırılmış, aptallaştırılmış bir toplumda egemenliğini güvende hisseder.

RTE, Hükümetin başı olarak, kürtaj konusundan "kızlı-erkekli" muhabbetine kadar toplumun aydın kesimlerinde tepki çekecek ne kadar konu varsa öne sürerken bunu salt "dinci" düşünce biçiminden dolayı yapmıyor. Ama O, böyle yapmakla Haziran Halk Ayaklanmasında sokağa çıkan kitlelere karşı toplumun en geri kesimlerinin en geri duygularını, en bayağı güdülerini kaşımaya, harekete geçirmeye çalışıyor.

Toplumu dincileştirme, din toplumu yaratma ile toplumun en geri kesimlerinin en bayağı güdülerini kışkırtma, en geri duygularını harekete geçirme çabaları birbirini bütünlendiren politikadır.

Bu anlamda öğrenci evlerinde "kızlı-erkekli" yaşama müdahale hükümetin bu politikasında sadece bir basamaktır, arkası gelecektir. Tıpkı "dindar nesil" yetiştirmek için eğitim sistemini değiştirmeleri, çocukları dört-beş yaşlarından itibaren dinci, üstelik sadece bir mezhebe ait düşüncelerle, yetiştirmeye başlamaları gibi.

Hükümetin bu politikasında kadınları özel hedef olduklarını ayrıca söylemeye gerek yok. Haziran Halk Ayaklanması, kadınların devrimde ne kadar büyük bir rol oynayacaklarını bize gösterdi. Bizim gördüğümüzü hükümet, devlet ve egemen sınıf da gördü. Liselerde, üniversitelerde kadın öğrencilere karşı kullanılan dil, ailelerine, topluma hedef gösterme çabaları hükümetin kadınlara yönelik politikaları hakkında yeterince açıklayıcı.

Ne yapmalı? Hükümetin gerici, dinci bir toplum yaratma yolunda attığı her adıma karşılık vererek ve mücadeleyi bununla sınırlayarak sonuç alınmayacağı açık.

Doğrusu, başta kadınlar olmak üzere toplumun ezilen sömürülen emekçi kitlelerinin kendilerini ortaçağ karanlığına itmek isteyenleri tarihin karanlığına gömecek bir hedefle harekete geçmeleridir.

Bu hedef iktidar hedefidir. Bir devrimle iktidar ele geçirilmeden sermaye sınıfını ve onun şimdiki ve gelecekteki hükümetlerini bu amaçlarından vazgeçirmek mümkün değil.

Liseli öğrencilerin merdivenlerden "kızlı-erkekli" inip çıkmalarından uykuları kaçanları, aynı evlerin "kızlı-erkekli" paylaşılmasından infiale kapılanları halk iktidarıyla sonuçlanacak bir devrimle yıkmadan gerçek özgürlüğe doğru bir adım bile yaklaşılamaz.

Bu konuda kadınlara tarihsel görevler düşüyor. Devrimi "kızlı-erkekli" başara-

"Van'da Deprem Sürüyor"

Van Depremi'nin yıldönümünde depremzedelerin konteynir evleri terk etmeye zorlanmaları Kadıköylüleri tarafından protesto edildi.

9 Kasım günü akşam saatlerinde Kadıköy Altiyol Meydanı'nda toplanan kitle tarafından "Van'da Deprem Sürüyor" yazılı pankart açıldı. Halk battaniyelere sarılıp, ellerinde yaktıkları mumlar ile "Vanlı Depremzedeler Yalnız Değildir", "El Nusra'ya Değil Van Halkına Bütçe" sloganları atarak Kadıköy Rihtım Meydanı'na yürüdüler.

Rihtım'da söz alan, Van'daki konteynirlardan birinde kalan Ali Ahi yaptığı açıklamada, Van'daki depremin 2 yıldır sürdüğünü belirterek, "Konteynir evlere yerleştirildikten sonra devlet bizden elini çekti. Bu nedenle birçok aile yok-

lukla birlikte psikolojik sorunlar yaşamaya başladı. Ben bu insanların geleceğinden kaygılıyım bu ailelerin sorunları çözülmelidir. Bizim hükümetten ilk talebimiz elektrik ve sağlıktır. Diğer talebimiz ise bu insanların barınma sorunlarının çözülmesidir. Barınma hakkı anayasal bir haktır. Van'da hala ağır hasarlı evlerde oturan insanlar var" dedi.

Forumlar adına yapılan açıklamada da evsiz depremzedelerin kış aylarında elektriklerinin kesilmesinin kabul edilemez olduğu kaydedilerek, "Depremzedelerin sorunları çözülmelidir. Biz forumlar olarak bu sorunlar çözülene kadar konu-

nun takipçisi olacağız." ifadeleri kullanıldı. Depremzedelerin temel ihtiyaç malzemelerinin karşılanması amacıyla yardım kampanyası başlatılırken, eylem sonunda yurttaşların yanlarında getirdikleri battaniyeler Van'a gönderilmek üzere toplandı.

Bir duvar izniyle başlayabilir her şey...

Cevizli Tekel Dayanışması kimlerden oluşuyor ve Cevizli Tekel alanına ilişkin talepleriniz nelerdir?

Ali Kemal İpek (Maltepe Sokak Kültür Merkezi üyesi): Cevizli Tekel Dayanışması, Kartal, Pendik, Maltepe ilçeleri ve bu güzergahta oturanların oluşturduğu içinde mahalle forumlarının da bulunduğu bir oluşum. Bizler şu anda boş duran Tekel'e ait arazi ve binaların bu çevrede oturan halkın kullanımına açılmasını istiyoruz. Rant hesabıyla bir özel üniversiteye devredilmesine karşı çıkıyoruz. Bu alan çevre halkının yararlanabileceği sosyal ve sanatsal faaliyetlerini yapabileceği bir alan olarak tahsis edilmeli diyoruz.

Kartal Cevizli Tekel arazisi ve binalarının Bilim ve Sanat Vakfı aracılığıyla 49 yıllığına özel İstanbul Şehir Üniversitesi'ne tahsis edilmesi üzerine Kartal, Pendik, Maltepe semtlerinden forumların da desteklediği Cevizli Tekel Dayanışması bu alanın halka açılması binaların ise sanat atölyeleri ve etkinlikler için halkın kullanımına tahsis edilmesi için eylemler yapıyor. Cevizli Tekel Dayanışması'nın katılımcılarıyla konu üzerine sohbet ettik.

Cevizli Tekel arazisi ve binaları olduğu gibi hem de 49 yıllığına İstanbul Şehir Üniversitesi'ne devredilmek isteniyor. Bizler de bu rant amaçlı kentsel dönüşüme karşı çıkıyoruz. Unkapanı Tekel binası da sanırım bir üniversiteye devredildi Bunun gibi birkaç tane daha var sanırım.

Evet, Unkapanı'ndaki Tekel Binası'nda şimdi Medipol Hastanesi var, E-5 üzerindeki Devlet Malzeme Ofisi Medeniyet Üniversitesi'ne devredildi örneğin.

Necdet Özsaygın (Emekli Maden İşçisi, Maltepe mahallesi sa-

kinî): Büyük inşaat alanlarına açılan birçok yer için 2-B arazi deniliyor. Ama bunların 2-B olmasıyla bir ilgisi yok. Bunlar en başından beri büyük rantlar sağlayacak alanların inşaatına açılmasını sağlayan düzenlemeler. Şimdi de ekonomi çıkmazını bu inşaat-eylak sektörü üzerinden aşmaya çalışıyorlar.

İsmail Bulut (Maltepe Belediyesi İmar Müdürü): Cevizli Tekel alanı ağaçlık bir arazi yüzlerce ağaç var. Arazi içinde bir çok da bina yer alıyor. Bu binalar çok katlı değil 2-3 katlı, tek katlı binalar. Binaların bazıları makinelerin olduğu üretim yapılan binalar, bazıları depo, işlik, lojman, yemekhane... Kısacası büyük bir işlet-

İsmail Bulut: Bu alan çok geniş bir arazi, yüzlerce ağaç var. Binalar var. Arazinin üniversiteye tahsis edildiği ama binaların olduğu gibi gerekli olanların tadilat yapılarak kullanılacağı söyleniyor. Ama şöyle bir durum olduğu da bir gerçek. Bu binayı özel bir üniversiteye hem de 49 yıllığına tahsis ediyorsunuz. Bu üniversite bu eski binaları verimli kullanmadığını yaramadığını, yıkılma tehlikesi olanların bulunduğunu söyleyip bu arazi içine inşaat yapmaya girişebilir. Bir duvar izniyle başlayabilir her şey...

Yıkılma tehlikesi olan bu kadar eski hasarlı binalar var mı gerçekten? Çok eski olabilir belki bu nedenle uzun süredir pek de kullanılmamış olan yerler vardır ama burası üretim yapılan bir yerdi bu durumda binaların bulunması pek inandırıcı gelmedi desem fazla mı şüpheli olurum acaba.

Necdet Özsaygın: Ee, şimdi biz burada bir duvar izniyle başladı her şey espirisi yapınca haliyle siz de şüphelenmeye başladınız galiba...

Konuşmaya başladığımızdan beri insan, çevre, yasal prosedür, imar planı vb. uygulamaların hiçbirine uymayan yapılanmalardan bahsediyoruz. Bunların bir kısmı hepimizin bildiği, bir kısmı bizat sizin yaşadıklarınız. Tekel işçilerinin yaşadıkları süreci hükümetin uygulamalarını da düşününce hiç iyimser olamıyorum.

İsmail Bulut: Evet binaların içinde atıl olanlar vardır. Ama öyle yıkıldı yıkılıyor türünden bina olduğunu pek sanmıyorum açıkçası. İyi bir tadilat yapılmasını gerektirenler vardır. Bizim kaygımız da bu arazide yeni yeni binaların yükseleceğine dair sevgilerimiz. Ama en önce de bu arazinin bir özel üniversiteye tahsis edilmesi halkın kullanımına açılması. Özel üniversite özel bir işletmedir. Kar amacı var. 49 yıllığına bir yere araziye devrediyorsunuz. Ama 20 yıl sonra kimse buranın eski bir Tekel binası yıllarca yüzlerce işçinin çalıştığı bir üretim alanı olduğunu, ağaçlarla dolu bir arazi olduğunu hiç bilmeyecek. Eğer bizlerden yaşayanlar varsa belki anlatır ancak... Bunları şimdiden görebiliyoruz.

Tekel arazisinde Bizans-Roma dönemine ait arkeolojik bulgulara

rastlandığı bilgisi de var bu konuda ne söyleyebilirsiniz?

İsmail Bulut: Burada daha önceki yıllarda Bizans dönemine ait bir takım bulgular oldu. Çok ayrıntılı bilmiyoruz ama bu alanın içinde bir şehir duvarı olabilir, kazı yapılsa eskiye ait yaşam alanlarına, o dönemde kullanılan bir çok eşyayla karşılaşılabilir deniyordu. Bir arkeolojik kazı yapılsa belki hiç kullanılmaması gerektiği söylenecek belki çok değerli tarihi eserler ortaya çıkacak çok büyük bir arazi burası. Ama sonra unutulup gitti, unutturuldu bir şeyler oldu yani...

Peki şimdi bu araziye bir çoğunuz biliyor. Şimdi Maltepe Sokak sakinleri olarak bu alanı nasıl kullanmayı hayal ediyorsunuz.

Ali Kemal İpek: Biz derneğimizi kurarken amaçladığımız şeyler vardı. Gençler ağırlıkta olmak üzere semtimizdeki insanlar sanatsal sosyal faaliyetlere katılabilmelerini sağlamak. Yaşadığı alanla, dünyayla, nasıl yönetildiğiyle, sağlık hizmetleriyle, eğitimleriyle ilgili her konuda bilgi sahibi olması bu konuda söz sahibi olabilmesini sağlamaktı. Maltepe semtimizin insanların yaşadıkları semt hakkında buranın nasıl düzenleneceği nasıl yönetileceği, hangi eğitim kurumlarına ihtiyacı olduğuna burada yaşayanlar karar verebilmeli ama önce

bunun bilincinde olmalı bizim amacımız buydu. Ve güzel sonuçlar da alıyoruz.

Cevizli Tekel Alanı konusunda sizin nasıl bir hayaliniz var?

Ali Kemal İpek: Ağaçlar içinde binalar var. Bu binalarda atölye çalışmaları yapılabilir. Burada tiyatro, müzik, resim, edebiyat ve daha bir çok konuda atölye çalışmaları yapılabilir. Gençlerimiz, insanlarımız gelsin buralarda çalışmalar yapsın. Buralarda çalışmalar yürütecek gönüllü arkadaşlarımız bile var. Atölyelerde çalışmalar yapılsın. Sergiler, belgesel, film gösterimleri, paneller, seminerler düzenlenebilir. Ağaçlık alana uygun yapıyı bozmayacak bir kafeterya yapılabilir oturup ağaçların altında çayınızı kahvenizi alıp kitabınızı okuyabilirsiniz, arkadaşlarımızla sohbet edebilirsiniz...

Bu hayallerinizi hükümet bilse 49 yıllığına kiralamaz, tamamen hibe ederdi araziyi! Peki arazinin devredilmesini engelleyebilecek misiniz, yoksa Maltepe sahilinin doldurulması gibi mi olacak?

Ali Kemal İpek: Cevizli Tekel Dayanışması olarak çalışmalarımızı yürütüyoruz. Fakat yeterli değil tabii katılan insan açısından. Siz de dahil bu konuda herkesin desteğine çabasına ihtiyacımız var.

Hava-İş'te Seçime Doğru

Şu sıralar THY'de kongre rüzgarı esiyor. 6-7 Aralık'ta yapılacak kongre öncesi delege seçimleri bitti. Şimdi herkes kongreyi bekliyor. Kongreye tahminen 3 liste girecek.

- 1-Gökkuşluğu hareketi
- 2-Reform hareketi
- 3-Hava-iş yönetimi

Gökkuşluğu Hareketi: Eski THY kaptanı olan Bahadır Altan'ın başını çektiği Gökkuşluğu Hareketi neler söylüyor, neler vaat ediyor.

Belirli bir süre Atılay Ayçin'le çalışan Bahadır Kaptan şimdi, mevcut sendika yönetimine muhalif durumda. Söylemlerinde şeffaf ve demokratik bir sendika anlayışını hayata geçireceğini belirtiyor. Fakat sürmekte olan grev konusundaki tutumu, bu hareketin yumuşak karnı. Bu konudaki tutumu belirsiz, daha doğrusu atılan 305 işçiye ve onları destekleyen grevcilere karşı duyarsız görülüyor.

Reform Hareketi: THY yönetim kadrosuyla oluşturulan pat-

ron güdümlü bir liste. Şu andaki AKP hükümetinin bütün sınıf sendikacılığı yapan sendikalara saldırma politikasının ifadesi. Hükümetin bir komisyonu gibi de düşünülebilir.

Hava-İş Yönetimi: Özellikle 29 Mayıs 2012 günü grev yaşama karşı yapılan basın açıklamasından sonra 305 işçinin işten çıkarılmasıyla başlayan süreçte hükümetin hedefi haline gelen yönetim, Gökkuşluğu Hareketi ile Reform Hareketi'nin kısıcında. Kulislerde her iki kesimin Ayçin yönetimine karşı işbirliği görüşmeleri yaptığı yolunda haberler doluyor. Atılay Ayçin yönetimi bir yandan hükümet ve THY yönetiminin saldırı-

larına göğüs gererken, bir taraftan da sendika içindeki bu ittifaka karşı mücadele ediyor.

Sadece sendika değil, THY grevi de böyle bir kongreye hazırlanıyor. Bu 3 listenin de delege sayıları yönetimi kazanacak oranda değil nasıl bir söylemde, nasıl bir ittifak içinde olacak tam bir muamma. Önemli olan yönetime gelecek tarafın direnişteki ve grevdeki işçileri ne kadar sahipleneceği. Çünkü şu anda yüzlerce THY işçisi 600 güne yaklaşan mücadelenin zaferle sonuçlanmasını bekliyor. 24. Dönem Toplu İş Sözleşmesi nasıl imzalanacak buna dair bir tek şu andaki mevcut sendika yönetimi kesin bir dille konuşuyor. Gökkuşluğu Hareketi de Reform Hareketi de bu konuda ketum davranıyorlar. Artık Kongreye birkaç gün kala bazı şeylerin netleşmesi bekleniyor. Kazanan kim olursa olsun kazanılmış hakların korunması THY işçilerinin verdikleri mücadelenin onların lehine sonuç vermesidir.

Cevizli Tekel Fabrikası'nın Talanına Karşı Eylem

Cevizli Tekel Fabrikası kapanmasının ardından boş kalan arazi ve binaların Bilim ve Sanat Vakfı aracılığıyla İstanbul Şehir Üniversitesi'ne kampüs kurması için 49 yıllığına tahsis edilmesi Kartal ve Maltepe ilçelerinde oturanların tepkilerine neden oluyor. Cevizli Tekel Dayanışması ve Anadolu Yakası mahalle forumları tarafından yapılan yürüyüş ve basın açıklamasıyla Cevizli Tekel alanının İstanbul Şehir Üniversitesi'ne tahsis edilmesi protesto edildi.

Kartal-Cevizli'deki Talimhane Durağı'nda 10 Kasım Pazar günü saat 14.00'de toplanan Cevizli Tekel Dayanışması ve forum üyeleri "Cevizli Tekel Alanı Hepimizin" yazılı pankart açarak Tekel Halkındır Halkın Kalacak", "Tekel Bizim İstanbul Bizim", "Her Yer Tekel Her Yer Direniş", "Yaşam Alanımız Parsellenemez", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganlarıyla Cevizli Tekel Kampüsü K9 Kapısı önüne yürüdüler. Burada yapılan basın açıklamasında alanın, arkeolojik ve ekolojik açıdan önemi ve işçi sınıfı açısından tarihi önemi anlatılarak özelleştirilmesine izin verilmeyeceği belirtildi.

Cevizli Tekel Dayanışması adına basın açıklamasını Onur Çeçen okudu. Planlama ilkelerini hiçe sayan yaklaşımlarla şehrin içindeki yeşil alanlar Cevizli Tekel Alanı, Başbüyük Bölge Parkı ve Aydos ormanları'nın hızla plan tadilatları ile yapılaşmaya açılmakta ve halkın yaşam alanlarının yağmalanmakta olduğunu belirten Çeçen, Kuzey Anadolu Fay Hattı üzerinde olmasından dolayı depremden en çok etkilenecek alan olduğu söylenen bu alanın yapılaşmaya açılmasının kabul edilemez olduğunu ifade etti.

Eyleme katılanlar bundan sonraki süreç ve yapılacak eylem üzerine konuşmak üzere forum toplantısına gitti.

Suudi Arabistan'daki Göçmen İşçiler İsyan Etti

Suudi Arabistan'ın yabancı göçmenleri ülkeden çıkarmak için başlattığı baskı kampanyası çatışmalara dönüştü. Başkent Riyad'da yabancı işçiler ile güvenlik güçleri arasında çıkan çatışmada 2 kişi öldü, 68 kişi yaralandı.

Suudi Arabistan resmi haber ajansının geçtiği bilgilere göre başkent Riyad'ın güneyindeki Hayy Menfuha mahallesinde Cumartesi akşamı kimliği bilinmeyen bazı kişiler barikat kurarak polisle çatıştı.

Sabah saatlerine kadar devam eden eylemde, Suudi ve yabancı ülke vatandaşlarından yaralananlar oldu. Olay yerinin yakınındaki iş yerleri ve araçlar zarar gördü.

Haberde, güvenlik güçlerinin olaya müdahalesinin ardından çatışmalara sebep olduğu ileri sürülen 561 kişinin gözaltına alındığı belirtildi.

Taş ve bıçakların kullanıldığı iddia edilen olaylar sonucu, biri Suudi Arabistan vatandaşı olmak üzere 2 kişinin hayatını kaybettiği, 68 kişinin yaralandığı ifade edildi.

Suudi Arabistan nüfusun üçte birini oluşturan göçmenlerden bir kısmını ülkeden çıkarmak için Riyad öne af ilan etmişti. 3 Kasım'da af için tanınan süre dolunca, bu kez gözaltı ve sınır dışı kampanyası başlatıldı.

Olayın çıkış sebebinin ülkede oturma sorunu yaşayan Etiyopyalı işçilere yönelik sınır dışı operasyonlar ve bu operasyonlar sırasında aralarından birinin öldürülmesinin yattığı belirtiliyor.

İşsizliğin yüzde 12,5 olduğu 27 milyon nüfuslu Suudi Arabistan'da dokuz milyon göçmenden, 4 milyonunun af sürecinde gerekli belgeleri tamamlayarak oturma hakkı elde ettiği iddia ediliyor. Yaklaşık 1 milyon kişi ülkeyi terk ederken, 4 Kasım'dan bu yana binlerce kişi gözaltına alındı.

Kaynak: ANF

Madrid'de Temizlik İşçileri Grevi Sürüyor

İspanya'nın başkenti Madrid'de temizlik işçilerinin başlattığı süresiz grev sürüyor, sokaklar dev çöp yığına dönüştü.

Başkent Madrid'de görev yapan temizlik şirketleri ülkede yaşanan ekonomik kriz nedeniyle 6 bin işçinin çalıştığı Madrid'de 1134 kişiyi işten çıkarmak geri kalanların maaşlarında ise %40'lara varan bir indirim yapmak istiyor. Buna karşı çıkan sendikalar ise yaklaşık 10 gündür grev yapıyor.

Sokaklarda çöplerin insan sağlığını tehdit etmesi üzerine halk ise sokakları temizlemesi için orduyu göreve çağırıyor

Bangladeş'te Tekstil İşçileri Zafer Kazandı

Bangladeş'te tekstil işçileri, maaşlarının artırılması talebiyle 11 Kasım'da greve başladı. Bangladeşli tekstil işçileri, grevin 5. gününde zaferi kazanarak grevi sona erdirdiler.

İşçilerin grevi nedeniyle 250 tekstil atölyesi geçici olarak kapatıldı. İşçiler grevin 2, 3, ve 4. günlerinde sokaklara çıkıp eylem yaptılar ve her seferinde polisin saldırılarıyla karşılaştılar. Çatışmalar sonucunda 100'ün üzerinde işçi yaralandı.

3 bin taka (29 Euro) olan aylıklarının 8 bin takaya (76 Euro) yükseltilmesini isteyen işçiler, grevleri sonucu %77 zam aldılar. Dünyaca ünlü tekstil devleri, dünya üretiminin yüzde 75'ini kapsayan bu bölgenin grevine ancak birkaç gün dayanabildi. Asgari ücretleri 86 dolara yükselen Bangladeşli tekstil işçileri, hala en düşük asgari ücret alan işçiler. Dünyanın ikinci büyük tekstil ülkesi olan Bangladeş'teki 3.200 tekstil fabrikasında yaklaşık 4 milyon işçi çalıştırılıyor.

FELAKETLERE DUR DEMEK

Kapitalizmin gölgesini satamadığı ağacı kestiğini, Gezi Parkı ve ODTÜ ormanı sürecinde olanca çıplaklığıyla gördük. Ama doğaya verilen zararı ne kesilen ağaçlarla ölçebiliriz, ne de avlanan hayvanların kürkleriyle...

Son birkaç onyılıda doğanın, ekosistemin, dahası dünyanın aldığı zarar, bunlarla ölçülemeyecek kadar büyük. İnsanoğlunun doğaya verdiği zarar, dünyayı, insanlığı yok edecek boyuta geldi.

Son yıllarda en sık duyduğumuz haberler depremler, fırtınalar, kasırgalar, tsunamiler... Hemen her yıl dünyanın çeşitli yerlerinde yaşanan felaketler, yüzbinlerce cana mal oldu. Kasabalar, şehirler dakikalar içinde yok oldu.

Bu ayın felaket haberi Filipinler'den geldi. Haiyan tayfunu, neredeyse tüm ülkeyi ezip geçerken, ölü sayısı -net olmamakla birlikte- yüzbinlerden bahsediliyor. Ve doğanın dengesi bir kez bozulduğunda, domino taşları gibi artarak devam ediyor. Deniyor ki, "Filipinler'de yaşanan bu tür kasırgalar ve hızı saatte 300 kilometreyi aşan rüzgarlar hiç görülmemişti. Bu kasırgayla birlikte denizde çok buharlaşma görüldü, bunun sonucu meydana gelen aşırı yağışlar sellere neden oldu. Dünyanın bazı bölgelerinde de, deniz suyu sıcaklığı arttı." Bunlar göz önüne alındığında gelecekte kasırgalar daha şiddetlenecek ve bu bir döngü halinde yükselerek devam edecek. Ve o gelecek hiç uzak değil.

Felaketlerin ardından timsah gözyaşları döken sermaye, bu felaketlere hemen yardıma koşmayı ihmal etmiyor. Mafya filmindeki gibi, "ilk çelengi gönderen kimse katil o dur" da diyebilir miyiz? Kimisi gıda yardımı gönderir, kimisi acil ihtiyaç malzemeleri, kimisi ordu. Evet, evet ordu. "asayiş"i sağlamak, "yağma"yı önlemek ve "devlet"i koruyacak ordu. Fidel Castro bir yazısında, "Biz doktor yollarız, asker değil" diyor, yaşanan bir felaketin ardından ordu yollamakla övünen ABD'ye...

Ve son yıllardaki pek çok yazısında değiniyor bu konuya Fidel Castro. İklim değişikliklerinin nedenleri, bu aşamaya nasıl geldiği ve neler yapmak gerektiği üzerine... Sahi, son yıllarda film sektörünün en büyük ilgi odağının dünyanın son ve büyük felaketler olması şaşırtıcı mı? Egemenler bile geleceğini bu kadar karamsar görürken, düzeltmek için hiç bir adım atmıyorken, dünyanın geleceğini düşünün ve hatta güzel günlerin geleceğini düşünün buna dair adımlar atmaya çalışanların sosyalistler olması şaşırtıcı mı? Peki ya dünyanın iklim dengesini düzeltmek için sera gazı salınımını sınırlamayı öngören Kyoto Protokolünü imzalamayan birkaç ülkenin ABD ve Avustralya olması şaşırtıcı mı?

Halkı Soyanlarla Savaşacağız

Venezuela'da yüksek fiyata elektronik eşya satan Daka isimli şirket ordu tarafından işgal edildi ve yöneticileri de tutuklandı. Hükümet, ülke ekonomisini olumsuz etkileyeceği için böyle bir girişimi başlattığını açıkladı. Venezuela devlet başkanı Nicolas Maduro, dağıtım şirketlerinin "dürüst fiyatlar"la malları piyasaya sunması gerektiğini de açıkladı.

Ordu mağazanın önünde de konumlandı. Dün sabah saatlerinden itibaren ise yüzlerce kişi mağazaya gelip hükümetin indirdiği fiyatlardan faydalanarak alışveriş yaptı.

Venezuela Devlet Başkanı Nicolas Maduro ise, "Bunu ulusumuzun

iyiliği için yapıyoruz" açıklamasında bulundu. Ayrıca zengin iş adamları ile ABD tarafından desteklendiğini belirten sağcı politikacıları da eleştiren Maduro, halkı soymaya çalışanlara karşı savaşacaklarını da belirtti.

Nisan ayında yapılan devlet başkanlığı seçimlerinde Maduro karşısında yenilgiye uğrayan Henrique Capriles ise, hükümetin serbest piyasa kontrol eden politikalarının değişmesi gerektiği görüşünde. Ülkede 8 Aralık'ta yapılacak yerel seçimlerin de Maduro'nun yürüttüğü politikaları halk oyuna sunma seçimleri olması görüşünde.

BİR MİZANSEN ÜÇ DUBLÖR

Ali Varol Günal

Tarih sahnesi ne kadar oynak değil mi? Oyun nerede başlıyor, nerede bitiyor; sahneye kim giriyor, sahneyi kim terk ediyor insan bazen takip etmekte zorlanıyor. Hele de söz konusu olan adına "Çözüm Süreci" denilen Türkiye ve K.Kürdistan'da oynanan mizansene...

Biliniyor, pragmatizm, günlük çıkarlara büyük amaçların feda edilmesi anlamına geliyor ve kendine belki de en fazla Ortadoğu denilen bölgede yaşama alanı buluyor. Özellikle bu bölgede faaliyet yürüten siyasi aktörlerin birçoğunda ilkesizlik zamanla bir ilke halini alıyor. Ve "kurtlarla dans" edenlerin birçoğunun kurt olma hayali, bir daha ki dolunaya kalıyor!

Bu yazı yazılırken henüz Diyarbakır'da Erdoğan'la Barzani arasında öngörülen görüşme gerçekleşmemişti; ama ortalık kedinin kuyruğuna bağlanan boş te-nekeye taş çıkaracak seslerle çınlayıp durmaktaydı. Kimilerince "tarihi an" olarak nitelendiriliyordu bu görüşme, kimilerince "ihanet", kimilerince "yetmez ama evet"... Hele garnitüre bakılırsa bu buluşma oltayla değil de serpme ağla balığa çıkan kafadar reislerin bol mezeli tekne keyfini andırıyor... Başbakanla Barzani'ye, Şivan Perver ile Tatlıses İbo eşlik ediyor.

Newroz'a gelmeyen ve ne kadar "perver" olduğunu gösteren Şivan ile uğradığı silahlı saldırıdan sağ kurtulan, "yıkılmadım ayaktayım" mesajı vermeye çalışan İbo bu buluşmaya eşlik ediyorlar. İşin içindeki mizansen bu kadar sırtımasa insan, "allah muhabbetlerini artırsın" deyip geçecek ama, ne yazık ki iş Selahattin Demirtaş'ın açıklamasında belirttiği gibi pek de "üstünde durmaya değmeyecek" türden değil. Hele de UKH'nin bazı tanınmış simalarının da bu mizansene dahil olma niyetlerini açıktan telaffuz ettikleri bir ortamda!

Birincisi ve en önemlisi, bu buluşmanın zamanlamasıdır. UKH'nin kafasında sürece ilişkin muğlaklığın en çok arttığı, Rojava devriminin geleceğine ilişkin kaygıların yoğunlaştığı, PYD'nin deyim yerindeyse KDP başta olmak üzere bölgedeki birçok gerici yapılanmanın zeminini zorladığı, Suriye'ye karşı emperyalist saldırganlığın hiç değilse bir süreliğine duraladığı, Kürt Ulusal Konferansı'nın ikinci kez ertelendiği, Türkiye'nin yerel yönetimleri belirleyecek bir seçim atmosferine girdiği bir süreçte Türk devleti, İP, MHP ve CHP'nin ulumaları arasında böyle bir mizansene başvurarak neyi hedefliyor olabilir? Soru uzun ama cevabı zor değil: Bir taşla bu kuşların hepsini vurmaya... Yani "çözüm süreci" adı altında sürdürülen Kürt halkını oyalama ve UKH'ni tasfiye etme politikasını varolan konjonktürden de yararlanarak hayata geçirmeyi ve başının üzerindeki devrim belasını uzaklaştırmayı...

İkincisi, buluşmanın dublörleridir. Hepsini bugün içinde buldukları konum itibarıyla Ulusal Kurtuluş Hareketinin karşısına geçmiş olan bu şahıslar, emperyalist-kapitalist sistemin Kürt halkının özgürlük mücadelesini engellemek için Kürt halkının önüne koyabilecekleri son dublörlerdir. Daha önce kurgulanan "kedisiz" Kemal Burcak adımı bir etki yaratmamıştır. Şimdi bunlar üzerinden Kürt halkı sisteme çekilmeye çalışılacak ve mümkünse AKP'nin peşine takılmak istenecektir. Bunun anlamı, Kürt halkının onlarca yıl sürdürdüğü özgürlük mücadelesini bir kaç kırıntı karşılığında bırakmasıdır.

Emperyalist-kapitalist sistemin Türkiye ve K.Kürdistan'da gelişen devrim mücadelesini engellemek için başka çıkar yolu kalmamıştır. Olası bir ayaklanma durumunda, ki bu Haziran Ayaklanması'nın ikinci perdesi olacaktır, sahne karışacak ve bu kez İstanbul-Diyarbakır hattında daha önce yaşanan kopukluk mücadele birliğiyle aşılabilecektir. O zaman şimdiki mizansenin dublörlerinin ne olacağı hepimizin malumu.

Asıl aktörler mi?

Eh onları da herhalde kapitalist sistemin ha geldi ha gelecek ikinci büyük krizden sonra sahnedan paldır küldür yuvarlanırken göreceğiz.

Kobani'de Bombalı Saldırı

Batı Kürdistan'ın Kobani kentinde Heyva Sor (Kürt Kızılayı) binası yakınında 11 Kasım günü bomba yüklü araçla düzenlenen saldırıda 11 kişi hayatını kaybetti, 20 kişi de yaralandı. İntihar saldırısı yerel saatle 16.10'da meydana geldi.Hayatını kaybedenlerin 5'i çocuk. (Çocuklardan 2'sinin Hema'dan göç eden ailelerin çocuğu olduğu öğrenildi.) Patlamanın etkisiyle çevredeki yapılarda da hasar meydana geldi. Saldırıyla ilişkin asayiş güçleri tarafından soruşturma başlatıldı.

Yaralılardan 17 kişi Kobanê'deki hastanede tedavi altına alınırken, durumu ağır 7 kişi Urfa'daki hastanelere kaldırıldı.

Saldırı ilk olarak Paris'te yapılan bir eylemle protesto edilirken, patlamanın TC'nin, Kobani ile arasındaki mayınları temizlemesinin ardından yaşandığı haberleri sosyal medyada dolaşmaya başladı.

Faşizmin katliamlarına rağmen, Rojava Devrimi yükselişini sürdürüyor. Kobani'nin yaraları sarılmaya çalışıldığı sırada, Til Temir'de 2 köy daha YPG tarafından El Kaide'nin elinden kurtarıldı.

#Ülkenin dört bir yanında Ali İsmail'in adının verildiği amfiler güvenlik gerekçesiyle Kayseri'ye taşınacakmış...

Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) 2012 Çocuk İşgücü Anketi'ne göre, nüfusun yüzde 20,6'sını oluşturan 6-17 yaş grubundaki 15 milyon 247 bin çocuktan 893 bini çalışıyor.

Okuyacağınız konuşma Fransa Cumhurbaşkanı François Hollande a-it. Elysee sarayında söylenmiş bu sözler, yıllardır dünya halklarını sömüren ve mutluluklarını, mutsuz milyonlara dayandıran burjuvaların korkusunu açığa vuruyor. Konu Avrupa'da yükselen işsizlik, özellikle de safları sürekli dolan, burjuvaların mükemmel ordularını bozguna uğratabilecek bir güce hızla kavuşan genç işsizlerin durumu. Konuşma şöyle; "Bu zirveden sonra

Smokinlilerin Genç İşsizler Korkusu!

hatırlamamız gereken üç kelime varsa, onlar hızlılık, çünkü acil bir durum var: Dayanışma, çünkü bir nesli görmezden gelemez. Son olarak kalite, çünkü gençlere gerçek bir gelecek sunacak iş fırsatları oluşturmak zorundayız"

Hızlılık çünkü, gençler kapitalizmin onlara sunduğu sefil yaşama uzun süre sessiz kalabilecek durumda değil. Kapitalizmin siren sesleri çalıyor ve en

büyük tehdidi gençlikten alıyorlar.

Dayanışma çünkü, gençliğin yıkıcı gücüne karşı ancak tüm AB burjuvalarının ortak dayanışmasıyla karşı koyabilirler. Çünkü bugünkü genç nesil öylesine yaratıcı ve yıkıcı ki, görmezden gelinirse büyük hata edilmiş olur.

Kalite, çünkü eskimiş ve ucuz sömürü yöntemleri ile gençlerin geleceğini yok etmek konusunda başarılı olamazlar. Daha esnek ve kapitalizme gençliği daha sıkı bağlayacak kaliteli yöntemler bulmak arzusundalar.

Zira AB'nin işsizlik ile ilgili rakamlarına bakılsa dahi tüm çiplak gerçek ortaya çıkıyor ve her şeyi anlatıyor.

İşte rakamlar, genel işsizlik söz konusu olduğunda:

İtalya'da işsizlik %12,5. 2012 başında bu rakam %8,9 düzeyindeydi.

Yunanistan'da işsizlik oranı %27,6. 2012 başında bu rakam %21,4

düzeyindeydi.

İspanya'da işsizlik oranı %26,6. 2012 başında bu rakam %22,8 düzeyindeydi. 2008'de ise sadece %8,6 seviyesindeydi.

Gençlerin durumu ise burjuvazinin solugunu kesiyor.

Avrupa genelinde genç işsizlerin oranı %24,1 düzeyinde. Fransa'da %25,6 - %26,1 aralığında oynuyor, ki Fransa Avrupa'nın en büyük ikinci ekonomisi... İtalya'da ise %40'ın üzerinde, İspanya'da %56,5, Yunanistan'da ise %57,3 oranında görülüyor.

Avrupa'da durum böyleyken, Türkiye'de ise işsizlik oranları son yapılan açıklamalara göre genel işsizlik oranı %9,8 oranındayken, genç işsizler %18,7 seviyesinde. Neredeyse her 5 gençten biri işsiz. Neredeyse her 5

gençten biri yaşamda yok sayılıyor.

İşsizlik bir zamanlar yedek işçi ordusu olarak anılırdı. Bir zamanlar diyoruz çünkü uzun zamandır işsizlik kalıcı ve kapitalizm için büyük yıkıcı bir güç. O kadar ki işsizlik sorununa dair AB dahil pek çok emperyalist birlik işsizlerin, özellikle de genç işsizlerin kendilerini vurmaması için, gençliğin öfkelerini dindirecek programlar organize ediyorlar. Ama sorunun temelini inmeyen hiçbir 'çözüm', sorunu tamamen ortadan kaldırmaz.

Smokinli beyler ve bayanlar; kan ve gözyaşı üzerine kurulu düzenlerini, hayallerini kaldıkları gençliğin öfkesinden koruyamayacaklar. Zira yaşamdan kovulan milyonlar, yaşamlarını ve hayallerini savunmak için mücadele edecek ve mutlaka geleceğin sahibi olacaklardır.

İLO(Uluslararası Çalışma Örgütü) verilerine göre 2013 yılında dünyada 15-24 yaş arasındaki genç işsizlerin sayısı 73,4 milyon. 2013 yılının sonuna kadar 3,5 milyonluk bir artışın olduğu ifade ediliyor.

Abdürrezzak Ekonomi Öğreniyor

SERMAYE

"Sermaye tüm gözeneklerinden kan ve irin akarak gelir dünyaya"... Kafasında dönüp duruyordu bu söz. Sermayenin para olmadığını öğrenmişti. Hayır, para veya makine veya bina, toprak, ticari mal... bunların hiçbiri değildi sermaye. Hem hepsiydi, hem de hiçbiri! Böyle demişti Aydın.

"Ne karışık şeyler böyle" diye geçirdi içinden. Bunca zaman sermaye dedim mi para gelirdi aklına. Herkes de böyle bilirdi. Anlamak da anlatmak da anlaşmak da kolaydı bu şekilde. Ama Aydın yine "alengirli şeyler" söyleyerek karıştırmıştı kafasını. Nasıl oluyordu da sermaye bir sürü kılığa giriyordu. Farklı bedenlere giren kötü bir ruh gibi!

Durdu. Beğenmişti yaptığı bu benzetmeyi. "Aydın abiye söyleyeyim bunu. Eminim hoşuna gider" dedi kendi kendine. Tekrar yürümeye başladığında Hakan'la burun buruna geldi.

"Keçinin istemediği ot burnunun dibinde bitermiş! Nerden çıktın sen ya?" İ-kisi de güldü.

"Ne o, Abdül, deli gibi kaşın gözün oynamıyor, güllüyorsun kendi kendine!" Abdürrezzak elini Hakan'ın omzuna koydu. "Sorma, Hakan, Aydın abinin dün anlattıklarını düşünüyordum da... Akluma bir esprî geldi, güldüm işte, n'apıyım!"

"Dün Aydın abiyle mi görüştün? Bugün değil miydi toplantı?"

Birlikte yürümeye başladılar. Bir yandan da toplantıyı konuşuyorlardı. Hakan, her zamanki gibi, ciddi şeyler konuşurken gözlerini kırıştırmıyordu.

"Nasıl yani? Sermaye para değil miymiş?"

"Hem paraymış hem değilmiş işte."

Hakan anlamaz gözlerle baktı. O sırada derneğe gelmişlerdi. Bir solukta çıktılar merdivenleri. Sobanın etrafı kalabalıktı yine. Selamlaşır yerlerini aldılar.

"Ekip tamam. Başlasak artık..." Faruk'tu konuşan. Elleri yapıştırıcı kalıntılarıyla doluydu. Fabrikadan koştur gelmişlerdi Erdinç'le. "Sınıf"ın çalışkan öğrencileriydi ikisi de.

Hakan hemen girdi söze.

"Arkadaşlar, sermaye para değil midir? Abdül yolda garip garip şeyler söyledi. Yok şeytan, yok kötü ruh, beden falan... Valla bizim Abdül'ü cin çarptı diye düşünmedim değil ha!" Kalkmalar yükseldi. Abdürrezzak "seni seni" der gibi elini sallıyordu Hakan'a. Ayağa kalktı.

"Önce çaylar" deyip sobanın üstündeki demliğe yöneldi. Bardaklar hazırdı yandaki masada. Çayları doldurdu. Hızla servis yapıldı.

"Şöyle ki, arkadaşlar... Sermaye farklı bedenlere giren kötü bir ruh gibidir! Kılıktan kılığa girer. Kah para olur, kah makine. Kah bina olur kah bilmem ne"

"Abdül... hummm... şair olmuşsun sen... hummm..." Behzat girmişti söze, "gah eserim rüzgar gibi, gah tozarmı yollar gibi... hummm... Yunus gibi söyledin" Yine kahkalar yükseldi sobanın etrafından.

"Valla ben Aydın abinin yalancısıyım."

Gülen yüzler Aydın'a döndü. Yavaş yavaş sessizlik çöktü.

"Öncelikle söyleyeyim. Güzel benzetme yaptın, Abdül. Durum karışık değil aslında arkadaşlar. Çok açık. Ama zaman zaman burada konuştuğlarımızı unutuyorsunuz. Bağlantı kurmuyorsunuz. Haliyle öğrendiklerinizi farklı bir dille duyunca şaşırıyorsunuz."

Haydar her zamanki ağırbaşlılığıyla girdi söze. "Evet bize paranın ve malların sermaye olduğunu anlatmıştın, Aydın abi."

"Sadece böyle mi demiştin"

"Hayır, para meselesi de vardı, dolayım aracı, ödeme aracı, hesap parası falan filan"

"Tabii bir de o var. Para paradır, arkadaş! Bir o bir bu olur muymuş!" Hakan muzipçe gülüyordu bunları söylerken.

"Doğru söylüyorsun, Hakan. Para paradır, toprak da toprak. Aynı şekilde bina, makine vs. Bu meselede değişen onlar değildir. Değişen onlara yüklenen misyondur. Onların oynadıkları rol değişir. Hadi Abdül'e özenip bir benzetme de ben yapayım. Aynı oyuncunun tiyatro sahnesinde farklı rollere bürünmesi gibidir."

"Ne o, Aydın abi, kıskandın beni galiba" Yine kahkaha koptu sobanın etrafında.

"Arkadaşlar, biz bu çalışmanın daha başlarında ne demiştik? Gördüğümüz her şey, maddi varlığının ötesinde, bir toplumsal ilişki taşıyıcısıdır. Bu ne demektir? Diyelim para... Para, salt bir kâğıt veya madeni bir nesne değil. Mesela siz onunla birşeyler alırsınız, böylece o malların piyasada dolaşımını sağlayan bir araç olur. Borç ödersiniz, ödeme ara-

cı olur. Bakiye hesabında hesap parası olur. Sonuçta para aynı para. Ama her işlemden farklı bir rol oynar."

"Gördün mü senin şeytanı, Abdül!" Hakan takılıyordu her zamanki gibi.

"Şeytan benim şeytan hocam" Yine gü-lüşmeler oldu. Aydın tekrar girdi söze.

"Oturdüğünüz evi düşünün. Başınızı soktuğunuz, barınmanızı sağlayan bir bina. Şimdi siz, binalar alıp satmaya başlarsanız, yani bu işin ticaretini yaparsanız, yani gayrimenkul işlerinden para kazanıyor olsanız, o binalar sizin barınma ihtiyacınızı karşılamamanın dışında bir misyon üstlenir. Artık ayrı bir rolü vardır. Ve o bina sizin sermaye haline gelir. Aynı şey toprak için de geçerli. Toprak nedir? İnsanın varlığından bağımsız olarak doğanın bir parçasıdır. Zaman geçmiş insan toprağı parsellemiş, mülkiyeti haline dönüştürmüştür. Şimdi bu toprağı, diyelim tarımda kullanıyorsunuz. Hadi çıplak gözle görürsün diye şöyle diyelim. Çiftçilik yapan birilerine kirliyorsunuz. Bakan n'oldu? O toprak parçası sermayeye dönüştü."

"Nereye bakarsanız bakın buna benzer örnek görürsünüz. Yani nesnelere kendi başına Bir şey ifade etmezler. Kendi başına onlar sadece belirli amaçlarla kullanılan nesnelere. Ancak belli şartlarda sermaye haline gelirler. Tıpkı belirli şartlarda bu nesnelere meta haline gelmesi gibi."

Erdinç kafa salladı. "Valla ben anladım. Aslında meta konusunda bunu uzun uzun anlatmıştı Aydın abi. Bir de şu 'emeğin karşılığı' tartışmamızda. Hatırlasanzana..."

"Bravo, Erdinç, o tartışmamızda bu konuyu ele almıştık aslında. Arkadaşlar para kaç bin yıldır var. Ama onun sermaye haline gelmesi..."

Abdürrezzak bağırdı. "Emeğin öz-gür emek olması, meta haline gelmesi ile olur"

"Çok doğru, Abdül. Buradan çıkan sonuç aslında apaçık ortada. Karışık hiçbir şey yok. Sermaye denilen şey bir ilişki biçimidir. Toplumsal ilişki biçimidir. Bu sayede Abdül'ün dediği gibi sermaye farklı bedenlere giren kötü ruh gibi, çok farklı görünüşlerle çıkabilir ortaya. Neymiş?"

Koro halinde bağırdılar: "Sermaye bir toplumsal ilişki biçimidir."

Üniversitede Kulekol!

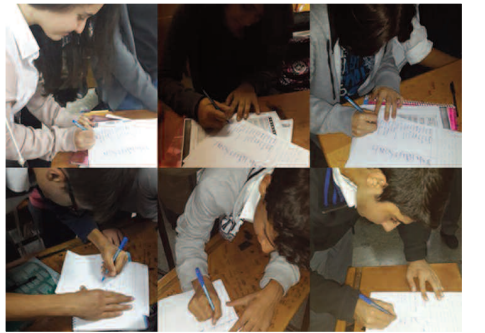
Tunceli Üniversitesi'nin yeni yapılan Aktuluk Kampüsü'nde jandarmaya ait gözetleme kulesi yapıldı. Rektör, yaptığı açıklamada kulekolun valilik tarafından kendilerine gönderilen resmi bir yazı ile yapıldığını açıkladı.

Öğrenciler ise bu durumdan rahatsız. Öğrenciler yaptıkları açıklamada kulekolun yapılma nedeninin, Gezi Eylemleri'nden sonra hükümetin üniversiteler üzerindeki artan baskısı olduğunu, öğrencileri baskı ve sürekli gözetim altında tutmak amacıyla yapıldığını söylediler.

LİSELİLER BOYKOTTA

Necip Fazıl Kısakürek Anadolu Lisesi öğrencileri, kantinde satılan sağlıklı yiyecekleri ve yüksek fiyatlar nedeniyle okul kantinini boykot ediyorlar. Okul yönetimine başvurulup söz alınmasına rağmen, okul yönetimi sözünde durmayınca öğrenciler imza topladı. 350 öğrencisi bulunan okuldan 275 imza toplandı. Ayrıca okul içine dışarıdan yiyecek getirilmesi de okul yönetimi tarafından yasaklanmış durumda. Öğrencilerin imza kampanyası devam ediyor. Okul kantinini boykot ise sürüyor.

ÖLÜLERİMİZDEN DAHİ KORKUYORLAR

Ali İsmail Korkmaz davası Kayseri'ye taşındı. Eskişehir'de görülmesi gereken dava halkın ve gençliğin yoğun katılımından duyulan endişe ve korku ile davayı Kayse-

ri'ye taşıdı. Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Müdürlüğü, davanın başka bir yere taşınması ile ilgili olarak Vali ile aynı görüşü paylaştığını bildirdi. Tutuklu sanıkların sayısının çokluğu nedeniyle Eskişehir Adliyesi'ne getirilmesinin güvenlik zafiyeti oluşturacağını iddia eden görüşün altında ise Sadullah Ergin'in ismi yer alıyor. Aynı zaman da gerekçeler içinde avukatların terör örgütü bağlantılı olduğu iddia edildi. Bu nedenle 20 Kasım günü görülecek olan mahkeme Kayseri'ye taşındı. Oysa dava nereye taşınırsa taşınan, gençlik orada olacak ve katilelerin peşinde olacaktır.

***YÖK 32. yılında
öğrencilere yasaklarla dolu bir
hediye paketi gönderdi.**

UMUT GÜNEŞ

**Kıdem
Tazminatının
Gaspı
Ve Gençlik**

AVRUPA'DA ÖĞRENCİLER SOKAKLARDA

Öğrenci gençlik pek çok yerde eylemde. Eğitime ve gençliğe dönük saldırılara karşı sessiz kalmayan öğrenci gençlik Avrupa sokaklarının soğumasına izin vermiyor. İşgaller ve çatışmalar bir çok yerde gerçekleşiyor.

İTALYA

10 Kasım'dan bu yana öğrenciler sokaklarda. Hükümetin 2014 yılı bütçesinde eğitimden yaptığı kesintilerden dolayı öğrenciler eylemlere başladı. Roma, Milano, Torino ve Palermo'da öğrencilerin yaptıkları eylemler polislin müdahalesi ile çatışmalara dönüştü. Eylemlerde bir çok öğrenci yaralandı ve Torino da onlarca gözaltı var. Eylemler hız kesmeden devam ediyor. 15 Kasım'da Roma öğrencileri tekrar sokakları doldurdu. Yağmur altında Roma'da başlayan yürüyüş 4 saat sonra Repubblica Meydanı'nda olaysız sona erdi. Torino, Bologna, ve Cagliari yürüyüşlerde çatışmalar çıktı. Milano'daki eylemde Google binası işgal edilmeye çalışıldı.

BULGARİSTAN

Eylül ayından bu yana 7 üniversiteyi işgal altında tutan öğrenciler, 15 üniversite de eylemler sürdürüyor. En son olarak öğrenciler Sofya'da meclise yürüdüler. Öğrenciler hükümetin istifasını talep ettiler. Ancak eylemde polis eylemcilere gaz bombaları ile müdahale etti ve çatışmalar çıktı.

YUNANİSTAN

Hafta boyunca üniversite personelinin grevi Atina Üniversitesi ve Atina Teknik Üniversitesi'nde devam ediyor. Öğrenciler ise grevcilere destek için üniversitelerde işgaller başladı. Grev nedeniyle 10 haftadır 2 üniversite de ders yapılmıyor. Hükümetin üniversitelere olan saldırılarına karşı akademisyenler, çalışanlar ve öğrenciler eylemlerine devam ediyor.

İSPANYA

Hükümetin eğitimden kestiği paraları "bankaları kurtarma yasası hazırlayarak" büyük sermayeye ve bürokrasiye yedirdiğini öne süren 5 öğrenci, Madrid'de süresiz açlık gre-

vinde. Üniversite öğrencisi olan Jorge 33, Alex 31, Gisela 27, Alex 26 ve Frank 13 gündür yalnızca şekerli sıvı tüketiyorlar ve hükümetin istifasını istiyorlar.

İSVEÇ

Kamusal eğitimin en gelişkin olduğu ülkelerden İsveç'te yüksek eğitimin özelleştirilmesine dönük yasal düzenlemelere gidilmesi, üniversite öğrencilerini sokağa döktü. Hükümet üniversitelerin özel sermaye tarafından finanse edilmesi yoluyla özelleştirilmesinin önünü açmak isterken, öğrenciler de buna karşı 14 Kasım'da Lund, Göteborg, Uppsala ve Stokholm kentlerinde düzenlediği yürüyüşlerde üniversitelerin işgal edilmesi çağrısını yaptı.

Üniversitelerde Faşist Saldırıları

Bir süredir eylemlerle gündeme gelen üniversiteler, bu defa faşist saldırılarla gündeme geldi. Faşist öğrenciler polislerle işbirliği altında devrimci demokrat yurtsever öğrencilere saldırılar düzenleyerek onları sindirmeye çalışıyor. Tüm bu saldırılara rağmen devrimci demokrat öğrenciler mücadelelerine devam ediyor.

Sivas'ta polislerle işbirliğinde faşistler yurtsever öğrencilere saldırdı. Daha sonra ise polisler 'müdahale etti' ve yurtsever öğrenciler gözaltına alındı, 6 öğrenci ise tutuldu.

Bir diğer saldırı ise Ege Üniversitesi'nde gerçekleşti. 15 Kasım'da, Nusaybin'de yapılan duvara karşı yürüyüş sonrasında saldıran faşistlere karşı, 18 Kasım günü DÖB'lü öğrencilerin de katıldığı, saldırıyı teşhir ve protesto etmek amacıyla bir yürüyüş yapıldı.

Bütün bunlar olurken Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsü'nde de faşistlerle yurtsever öğrenciler arasında 3 gün boyunca süren gerginlikler ve çatışmalar yaşandı.

YUNANİSTAN'DA ANTI-FAŞİST EYLEMLER

Yunanistan'da anti-faşist eylemler bu yılda gündeme oturdu. 17 Kasım günü, darbenin 40. yılında başta Atina ve Selanik olmak üzere, birçok ilde üniversite öğrencileri sokaktaydı. ABD ve NATO karşıtı sloganlarla yürüyen öğrenciler, bazı illerde polisle çatıştı. Öğrenciler Amerikan konsoloslugu önünde de eylemler yaptılar. AB, ABD ve Nazi bayraklarını yaktılar.

"Arkadaşımız Şu An F Tipinde Stajını Yapıyor"

Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde 15 Kasım Cuma günü yapılan mezuniyet törenine devrimci avukatlara yapılan tutuklamalar, Van'da yaşanan deprem sonrası sorunlar (konut-ısınma sorunları vs), Rojava sınırına örülen duvar, Haziran ayaklanmasında katledilen ve tutuklananlar damgasını vurdu; pankart ve dövizler açıldı.

Diplomaların verildiği sırada aralarında DÖB'lü öğrencilerin de olduğu devrimci- demokrat öğrenciler "Ne Güzel Şeysin Sen Yaşın Hep 19, Ali İsmail Korkmaz Ölümsüzdür" yazılı pankart açtı. Bu esnada "Her Yer Taksim Her Yer Direniş" sloganı yüzlerce kişi tarafından atıldı.

2006'da Paris'te CPE Karşı Yapılan Bir Eylem

AYAKLANMA; İKİ TUTUM: DEVRİM VE MUHALEFET

Özgür Güven

Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimi açısından büyük bir sıçrama yaşandı. Bu, devrimin gerçek bir atılımıydı. Neredeyse bütün kentleri kapsayan bu genel ayaklanmayı tekrar tekrar incelemek, birleşik devrimimiz açısından sonuçlar çıkarmak gerekiyor.

Marx olsun Lenin olsun, insanlığın ileriye doğru evriminde yaşanan sıçramalara, devrimci dönemlere büyük değer verirler. Bu sıçrama dönemlerinde, daha önceki bütün süreçte biriken sorunlar çelişkiler kendilerini açık olarak ortaya koyarlar. Böylesi alt üst oluş dönemlerinde toplumdaki bütün sınıf ve katmanların olaylar karşısındaki sınıfsal tepkileri, tutumları, davranışları büyük bir açıklıkla ortaya çıkar. Tarihsel olayların yaşandığı böylesi sıçrama dönemleri tarihsel açıdan önemli ve toplumsal yaşam açısından da tayin edici dönemlerdir.

Marx ve Lenin kendi tezlerini geliştirirken büyük önem ve değer verdikleri gibi, kendi tezlerinin doğruluğunu da böylesi tarihsel olaylar içinde sınar; tekrar tekrar bu dönemdeki olayları, sınıfların davranışlarını irdeler; daha sonraki dönemlerin örgütlenme biçimleri için sonuçlar çıkarır, politik çatışma noktalarını ve politik görevleri bu ışık altında değerlendirirler. Onlar açısından felsefe burada başat bir rol oynar.

Felsefe kategorilerle düşünür ve olayları irdeleyip açıklarken başvurduğu kavramlar vardır. Leninistlerle küçük burjuva sol arasındaki en belirgin farklardan biri de devrim, iktidar ve muhalefet kavramlarında açığa çıkar. Leninistlerin bütün argümanlarında, devrimci mücadele, devrim ve iktidar sorunu önemli bir yere sahiptir. Çünkü aslolan devrimdir ve bir devrimin en temel sorunu da iktidar sorunudur.

Küçük burjuva hareketin argümanlarında çok sevdiği bir kavrama, "muhalefet" kavramına yer verdikleri herkesin malumu. Leninistler özellikle devrim ve iktidarı politik bir hedef olarak ortaya koyup, ayaklanmacılara devrim ve geçici devrim hükümetini anlatırken, küçük burjuva hareket, politik kavramlar ve net hedefler yerine, basitçe, teknik olarak parlamenter bir kavram olarak "muhalefet" kavramını kullandı; muhalefet konumunda kalmayı tercih etti. Devrim ve iktidar, belirgin politik kategorilerdir, oysa "muhalefet" sadece parlamenter bir sözcük ki, hem sosyal reformistleri ve gönüllü takipçilerini hem de CHP gibi tekelci burjuvazinin kimi partilerini, yani bugün açısından hükümette bulunan AKP dışındaki bütün partileri kapsar.

Muhalefet kavramı, burjuva sınıf egemenliğinin, kapitalizmin sınırlarını aşmadığı için düzen içinde kalır. Oysa devrim varolanı yıkmayı, kapitalizmi burjuvazinin ekonomik ve politik iktidarını havaya uçurmayı, proletarya, ezilen ulus ve ulusal topluluklardan emekçi yığınların iktidarı ele geçirmesini ifade eder.

Bizde yaşanan Haziran ayaklanması ve sonrasındaki süreçte ne olduğuna bu ışık altında bakınca görülen tablo, küçük burjuva hareketin, ayaklanmacıların önüne yeniden seçim sandığı koyacağını gösteriyor. Kendilerini muhalefet olarak tanımlayanların koskoca bir ayaklanmadan çıkardıkları sonuç, seçimlerde elde edecekleri yerel yönetimler ve parlamenter hayaller oluyor, ama asla devrim değil.

Şimdi Leninistler açısından önümüzdeki döneme dair görevler daha bir netlik kazanıyor. Burada Leninistlerin yapması gereken proletarya, ezilen ulus ve ulusal topluluklardan emekçi yığınları içinde devrimin görevleri, mücadele ve örgütlenme biçimleri hakkında düşüncelerini yaygın olarak anlatmak, kavratmak olmalıdır. Bütün uluslardan ve ulusal topluluklardan ezilen, sömürülen emekçi yığınları, halklara, kendi istedikleri bir yaşamı, daha ileri bir yaşamı kurmanın biricik yolunun devrimci mücadeleyi sonuna kadar sürdürmeleri ve devrimin zaferiyle gerçekleştirebileceğini ikna edici biçimde anlatmak ve örgütlenmelerini sağlamaktır.

Arkadaşları İçin Yürüdüler

"Ülkemizde yaşam koşullarının tüm çalışanları ağır çalışma koşullarına mahkûm ettiği bir dönemde Fen-İş Alüminyum çalışanlarının, bizleri açlıkla terbiye etmek istiyorlar"

Fen-iş işçileri direnişlerinin 68. gününde iş cinayetinde hayatını kaybeden arkadaşları Nizamettin Önelge için 13 Kasım günü yürüyüş yaparak iş cinayetlerini protesto ettiler.

Fen-İş işçilerinden Nizamettin Önelge de işten atılmasının ardından direnişe katılan işçilerdendi. Fakat 3 aylık maaşı ve tazminatını alamayınca, 5 çocuk babası Önelge, işsizlik maaşıyla evini geçindiremediği için inşaat işlerinde çalışmak zorunda kalmıştı. İş başlamasından 2 gün sonra çalıştığı inşaatta asansör boşluğunda duran suntaları kaldırıp temizlik yapmak isterken 5. kattan asansör boşluğuna düşerek yaşamını yitirdi.

Fen-İş işçileri, arkadaşlarını unutmadıklarını ve ailesinin yalnız olmadığını göstermek istediler. Eylemlerinin 68. günde hem işsizliğin sesini duyurmak hem de iş cinayetlerini protesto ederek bir yürüyüş yaptılar.

Fabrikadan başlayarak Gebze kent meydanına kadar yürüyüş yapan Fen-İş işçileri "Katil Aloglu Hesap Verecek", "Kaza Değil İş Cinayeti", "Patronlardan Hesabı Emekçiler Soracak", "Nizamettin Önelge Yaşıyor", "Çalışırken Ölmek İstemiyoruz" sloganları attılar.

Gebze Kent Meydanı'na gelindiğinde "Nizamettin Önelge Yaşıyor" sloganı atılarak 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı. İş cinayetinde yaşamını yitirenler için saygı duruşunda bulunulduktan sonra Çelik-İş Gebze Şube Başkanı Şerafettin Koç basın açıklaması yaptı. "Ülkemizde yaşam koşullarının tüm çalışanları ağır çalışma koşullarına mahkûm ettiği bir dönemde Fen-İş Alüminyum çalışanlarının, bizleri açlıkla terbiye etmek istiyorlar" diyen Koç, bu ağır saldırı karşısında direnen Fen-İş Alüminyum işçilerinin bir neferi olan Nizamettin Önelge'nin yaşadığı ekonomik ve sosyal sıkıntıları göğüsleyebilmek için inşaatlarda yevmiyeci olarak işe başladığını ve yaşadığı talihsiz kazadan dolayı iş cinayetlerinin yeni bir kurbanı olduğunu söyledi. Fen-İş işçilerinin yaşadığı sürece de değinen Koç, bu iş cinayetinin baş sorumlusunun ise Fen-İş patronu Sedat A-loglu olduğunu belirtti.

"Nizamettin kardeşimizin manevi huzurunda söz veriyoruz. Mücadelemiz zaferle sonuçlanuncaya kadar direnişimizi kararlılıkla sürdüreceğiz ve kazanacağız" dedi. Fen-İş işçileri arkadaşları Nizamettin Önelge için konuşmalar yaptılar.

"Ayaklarınızın Yere Değen Sesi"

Işıkkent Ayakkabı Sitesi'nde çalışan işçiler 16 Kasım günü güvencesiz iş koşullarına karşı bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Konak YKM önünden başlayıp Eski Sümerbank'ta son bulan yürüyüş esnasında sık sık "Kundura İşçisi Yalnız Değildir", "Susma Haykır Emegine Sahip Çık", "Sigortasız Çalışmak İstemiyoruz", "Sendika Hakkımız Engellenemez", "Ücretli Köle olmayacağız" sloganları atıldı.

Eski Sümerbank'a gelindiğinde okunan basın metninde "Kim bu yanımızda yürüyen, bağuran, çağırın koca gü-rültü diyorsunuzdur belki. Bizler kundura işçileri, ayaklarınızın yere değen sesi! Sizleri köşede otobüs durağına götüren, iş çıkışı sevdiğinizize, sabahın uykusu mahmurluğunda işe, çocuğumuzu okul servisine taşıyan bizim ellerimizdir. Her gün vitrinlere, Pazar tezgahlarına dizilmiş kunduraları üreten, yaratan bizlerin emeği-alıntıdır.

Bir kundura sadece ayak numarası değildir. Bir kundura; insani olmayan sağlıksız koşullarda, sigortasız, iş güvenliği ve sağlığı olmadan çalışmak demektir. Bir kundura; çocuğumuzun üniversite harçlığı, evimizin pazar masrafı, başımızdaki damın kirası. Yani hayatımızı kazandığımız, yaşadığımız her şey demektir.

Buradan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na sesleniyoruz. Bizler insan onuruna uygun koşullarda çalışmak istiyoruz. Biz işçiler biliyoruz ki kapıda bir savaş varsa; bu savaş zenginlerin savaşdır. Suriye'nin bizim gibi yoksul halklarına karşı bir savaş gündemimizde. Bu savaşın katliamına, yağmasına uğramak istemeyen binlerce insan yerinden yurdundan oldu ve komşu devletlere sığındı. Bu devletlerden bir tanesi de Türkiye'dir. Türkiye'deki bütün patronlar atölyelerde Suriyeli işçileri karın tokluğu denemek üzere sömürüp, bizim karşımıza rekabet unsuru, pazarlık konusu olarak çıkarmaktadırlar. Işıkkent Ayakkabı Sitesi'nde de durum bundan farklı değil. Bu insanlar güvencesiz-kaçak diye en ağır koşullarda çalıştırılıyor.

Buradan başta Çalışma Bakanlığı'na ve Site Yönetim Başkanı Tahsin Güzel'e bir kez daha haykırıyoruz. 'Bizler, Işıkkent Kundura İşçileri olarak 8 saatlik iş günü, sigorta, iş güvencesi ve insan onuruna yaraşır bir ücret istiyoruz.' Bunlar bizim en makul ve insani taleplerimizdir. Bizlerin mücadelesi ve talepleri başka bir halkın yoksul işçilerine değil, onları ve bizi bu iş koşullarında çalıştıranlardır. Bu mücadeleden asla vazgeçmeyeceğiz. Her türlü hakkımızı atölyelerimizde, sokakta, forumlarda dile getirip savunacak ve mücadele edeceğiz." dendi.

Eylem sloganlarla son buldu.

Mücadele Birliği/İzmir

BEDAŞ İşçileri Yine Eylemde

BEDAŞ'tan 5 işçinin işten atılması üzerine Enerji-Sen üyeleri tekrar çadırlarını kuracak.

Enerji-Sen üyeleri BEDAŞ'ta işten atılan 5 arkadaşlarının işe geri alınması için 14 Kasım'da yürüyüş ve basın açıklaması yaptı. Açıklamayı işten atılan işçilerden Mustafa Bozali okudu.

BEDAŞ'ın Cengiz-Kolin-Limak'a satılmasının ardından enerji işçilerinin işten atılma ve çalışma şartlarındaki sorunların gündem güne artmaya başladığını söyledi. Bozali, işten atılmaları Enerji-Sen'in üyelerinin arttığı zamanlara denk

geldiğini, yine 20 Ekim'de DİSK binasında yapılan yeni üyelere rozet takma töreninin ardından 5 işçinin işten çıkarılmasının tesadüf olmadığını bildiklerini belirttiler.

BEDAŞ yönetiminin bir yandan işçilerin çalışma şartlarını daha dayanılmaz hale getirirken bir yandan da Enerji-Sen örgütlenmesini işten atılmaları ve Tes-İş Sendikası işbirliğiyle engellemeye çalıştığını da ifade etti. "DİSK/Enerji-Sen olarak yeniden daha önce yüzlerce gün direniş çadırları kurduğumuz ve zaferle ayrıldığımız BEDAŞ önündeyiz. Kolin Limak Cengiz ortaklığı hukuk dışı davranışlarından vazgeçip atılan işçileri geri alana kadar BEDAŞ önünden ayrılmayacağız" dedi.

İşçiler BEDAŞ önüne geldiğinde güvenlik görevlilerinin işçilerin fotoğraflarını çekmeleri üzerine kısa bir tartışma yaşandı. Durumu sloganlarla protesto eden enerji işçileri her gün sabah 09.00 ile akşam 17.00 saatleri arasında BEDAŞ önünde eylemlerini sürdürecektir.

Eğitim-Sen'den 23 Kasım İçin Çağrı

Eğitim Sen İstanbul Şubeler Platformu Galatasaray Lisesi önünde baskılara ve yaşam tarzına karşı protesto etmek için bir eylem yaptılar.

Galatasaray Lisesi önünde 9 Kasım günü Eğitim-Sen Şubeler Platformu "Yaşam Tarzına Yönelik Müdahalelere Üyelerimiz Üzerindeki Baskı Soruşturma Ve Sürgünlere Karşı Sesiz Kalmayacağız" yazılı pankart açtılar. Eylemde eğitim emekçileri "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "AKP Şaşırma Yaşamımıza Dokunma" sloganları attılar.

KESK Dönem Sözcüsü Mustafa Turgut Basın açıklamasını okudu. Turgut, "Türkiye'de başta eğitim hakkı olmak üzere, en temel insan hakları ve özgürlükler yok sayılmakta en temel demokratik talepler bile tehditlerle, baskı ve şiddetle bastırılmaya çalışılmaktadır" dedi.

Turgut siyasi iktidarın taleplerini yok sayan anlayışına karşı en güçlü ve etkili yanıtı vermek için 23 Kasım'da Ankara'da kitlesel basın açıklamasına katılım için çağrı yaptı. Eylem sloganlarla sona erdi.

ODTÜ'de Kavga Daha Yeni Başlıyor

ODTÜ'de çalışan 300 emekçi, Rektörlük'te toplu sözleşme görüşmelerinde talepleri karşılama için 13 Kasım Çarşamba günü Rektörlük önünde yaptıkları basın açıklamasıyla birlikte eylemlilik süreçlerini başlattıklarını duyurmuşlardı.

Taleplerine dönük herhangi bir gelişme olmadığı takdirde 25 Kasım'dan itibaren greve çıkacaklarını söyleyen ODTÜ işçileri, 15 Kasım sabahında da Kamu-İş Genel Merkezi önünde basın açıklaması yaptılar.

Basın açıklamasının ardından ODTÜ Rektörlüğü önüne gelen emekçiler burada da Rektöre seslerini duyurdular. "Kavga Bitmedi Daha Yeni Başlıyor", "Vur Vur İlesin Rektör Dinlesin" sloganlarıyla birlikte kısa bir konuşma yapan emekçiler, Rektörlük tarafından bir adım atılmadığı halde greve gideceklerini tekrarlayarak, sendikandan Aralık ayından itibaren emekçilere ücretlerinin taraflarından karşılanacağını söylediğini de duyurdular.

Ankara MB

“Kıdem Tazminatımızdan Geleceğimizden Vazgeçmeyeceğiz”

Türk İş İstanbul Şubeler Platformu üyesi sendikalar kıdem tazminatının fona devredilmesini protesto ettiler. Polis işçilerin yürüyüşüne izin vermedi. İşçiler dağılırken Tarlabası Bulvarını trafiğe kapattılar.

9 Kasım günü Türk İş'e bağlı işçi sendikaları şubeleri Beyoğlu Tünel Meydanı'ndan Galatasaray Lisesi önüne yürüyüş gerçekleştirmek istediler. Tünel Meydanı'nda toplanan Deri İş, TÜMTİS, Yol İş, TGS, Tek Gıda İş üyesi işçiler ve işten çıkartılan ve eylemde olan Punto Deri İşçileri de katıldı. “Kırahık İşçi Olmayacağız, Kıdem Tazminatımızdan, Geleceğimizden Vazgeçmeyeceğiz” yazılı pankart açan işçilerin önünde yüzlerce çevik kuvvet polisi, TOMA ve onlarca sivil polis İstiklal Caddesinde yürüyüşlerinin önünde barikat kurdu.

İşçiler sık sık “İşçilere Değil Çetelere Barikat”, “Kıdem'den Vazgeçmeyeceğiz”, “AKP İstifa”, “Yaşasın Sınıf Dayanışması”, “Kıdem Hakkımız Gasp Edilemez”, “Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz” sloganları attı.

İşçilerin önüne kurulan barikat kaldırılmayınca, işçiler 10 dakika oturma eylemi ger-

çekleştirdiler. Ardından basın açıklamasını Yol İş Sendikası 1 Nolu Şube Başkanı Erdem Tercan; “Devlet; patronları kıdem tazminatı yükünden kurtarmak, esnek ve güvencesiz çalışmanın kurallarını yerleştirmek için çaba sarf ediyor” dedi ve kıdem tazminatının kaldırılmasının yalnızca bir hakkın kaldırılması değil, geleceğin de güvencesizleştirilmesi anlamına geldiğini, işçiler için Kıdem Tazminatı'nın patron karşısında güvence olduğunu söyledi.

Tercan; “Başta Konfederasyonumuz Türk İş'in, Genel Kurul kararı olan “genel grev” hakkını mutlaka kullanmasını istiyoruz” dedi.

İşçiler Tünel'den Şişhane-Tarlabası Bulvarını trafiğe kapatarak otobüslerin bulunduğu TRT binasının önüne kadar “Her Yer Taksim Her Yer Direniş”, “Kıdem Hakkımız Gasp Edilemez” sloganlarıyla dağıldılar. Eylem işçilerin araçlarına binmesiyle sona erdi.

Köleliğe Karşı “#Direnişçi”ler İstanbul ve İzmit'te Yürüyüş Yaptı

#Direnişçi Kampanyası kapsamında kıdem tazminatının fona devredilmesi, kölece çalışma koşullarına ve taşeron çalıştırmaya karşı DİSK üyesi yüzlerce işçi DİSK Genel Merkezi önünden Mecidiyeköy Meydanı'na yürüdü.

tında istihdam faaliyetinin düşürülmesi ve iş gücü piyasasının daha esnek olmasının yer aldığını belirtti. “Bunun anlamı bizim, yani işçi sınıfının dilinde anlamı kıdem tazminatını kaldıracağız daha ucuz ve güvencesiz iş gücü yaratacağız demektir” dedi.

DİSK olarak kıdem tazminatının fona devredilmesinin taşeron işçilerin sendikal haklarından yararlanmasının önündeki engellerin kaldırılması anlamına geldiğini söyleyen Beko, taşeron çalışma sistemi, güvencesiz çalışma ortadan kaldırılncaya kadar mücadeleyi sürdüreceklerini belirtti.

DİSK aynı gün İzmit'te de yaklaşık 5 bin işçi ile kıdem tazminatının kaldırılmasını protesto etti. Merkez Bankası önünde toplanan DİSK'e bağlı sendikalardan işçiler “Kıdem Tazminatlarımız İş Güvencemizdir Yok Edilemez” pankartıyla yürüdü. Sabri Yalım Parkı'na kadar “Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek”, “Vur Vur İleşin Hükümet Dinlesin”, “Hükümet Şaşırma Sabrımızı Taşırma” sloganları attı.

Eyleme DİSK Genel Başkanı Kani

Beko ve Lastik İş Genel Başkanı Abdullah Karacan da katıldı. Kıdem tazminatlarının yenilmek istendiğini söyleyen DİSK Genel Başkanı Kani Beko konuşmasında “Burada yapılmak istenen Türkiye'deki 12 milyona yakın işçi arkadaşlarımızın kıdem tazminatlarının fona devredilerek, geçmişte bizden almış oldukları fon paraları ile bugüne kadar ne yaptılarsa aynıdır. İşçilerin kıdem paralarını leş kargaları yemek istiyor. Müsade edecek misiniz? Yağma yok. Burada lastik işçileri var. Burada metal işçileri var. İşçiler var oldukça işçiler ayağa kalktıkça kıdem tazminatlarımızı el koyamazsınız, koyduramayacağız. Kıdem tazminatının gasbına karşı artık her DİSK'li işçi bir direnişçidir” dedi.

Eylem “Ölmek Var Dönmek Yok, Tazminatı Vermek Yok” sloganlarıyla sona erdi.

Maden İşçisi Kıdem Tazminatına Sahip Çıkacak

Türkiye Taşkömürü Kurumu Karadon Müessesesi Gelik İşletmesinde çalışan maden işçileri vardiya çıkışında Genel Maden İşçileri Sendikası Karadon Şube Başkanlığı önünde kıdem tazminatının kaldırılmasına yönelik uygulamaları protesto ederek, haklarına sahip çıkacaklarını bildirdi.

Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Karadon Müessesesi Gelik İşletmesi maden işçileri 6 Kasım günü vardiya çıkışında Genel Maden İşçileri Sendikası Karadon Şube Başkanlığı önünde toplanarak hükümetin kıdem tazminatının kaldırılmasına yönelik uygulamalarını protesto etti. Maden işçileri, kıdem tazminatının kaldırılmasına izin vermeyeceklerini ve haklarına sahip çıkacaklarını söyledi.

İşçiler adına bildiriye maden işçisi İsmet Hacibektaşoğlu okudu. Hacibektaşoğlu, “Bugün burada toplanmış olmamızın nedeni siyasi iktidarın, işçi sınıfının en önemli kazanımı olan kıdem tazminatına karşı hazırlanmış olduğu yeni yasa tasarılarına karşı çıkmak ve bu konudaki tutumunu bildiğimiz Genel Maden İşçileri Sendikamıza destek vererek daha aktif tutum alması için yanında olduğumuzu bildirmektir. Türkiye işçi sınıfının önderi maden işçilerinin ve sendikasının her konuda olduğu gibi bu konuda da gerekli mücadeleyi en iyi şekilde yapacağına olan inancımız tamdır. Siyasi iktidarın işçileri bölmek için ortaya attığı ‘eski haklara dokunulmayacak’ türünden söylemlere itibar etmeyeceğimizin ve eski işçi-yeni işçi ayrımı yapmaya çalışarak bizlerin mücadele azmini kırmaya çalışanlara en iyi cevabı vereceğimizin bilinmesini istiyoruz” dedi.

GMİS Karadon Şube Başkanı Neşat Cebeci, “Kıdem tazminatı hakkımızdır. Çeşitli gerekçelerle sürekli önümüze getirilmesini kabul etmiyoruz. Kıdem tazminatı ile ilgili düzenlemeler karşısında maden işçileri Türkiye'ye örnek olacak duruşu sergileyecek mücadele azmine, bilgisine, tecrübesine, cesaretine ve kararlılığına sahiptir” dedi.

Maden işçileri eylemi sloganlarla sonlandırdı.

MÜCADELE BİRLİĞİ

Taylan Işık

Haziran Halk Ayaklanması, başka birçok şeyin yanı sıra, “halkların mücadele birliği” düşüncesini de öne çıkardı. Mücadele içinde ciddi olan tüm kesim ve güçler, büyük “Haziran Günleri”nden sonra bu konu üzerinde düşünmeye, halkların mücadele birliğinin gerekliliği ve nasıl örülmesi gerektiği konusunda düşünceler, öneriler geliştirmeye başladı.

Tüm bunlardan çıkaracağımız ilk sonuç, Kürt-Türk halklarının ve başka ulusal topluluk halklarının mücadele birliği ve ortak örgütlenmesi konusunda artık hemen herkesin hemfikir olduğudur. Leninist Partinin, uzun tarihinin ilk yıllarından itibaren kararlılık ve ısrarla savunduğu bu stratejik düşüncenin bugün böyle genel kabul görmüş olması, şüphesiz, Leninist düşüncenin zaferidir. Bu, altı çizilmeden geçilemeyecek bir gerçektir.

Leninist düşüncelerin önemini ve bilimsel değerini hiçbir zaman kavramadan, hasbelkader, Leninist Parti'de yer almış bazı kişi ve kesimler 90'lı yılların başlarında PKK'nin etkisi altında kalarak “Halkların Mücadele Birliği” düşüncesinden uzaklaşmışlardı. Ama şimdi onları böylesine etkileyen PKK'nin, bugün “Mücadele Birliği ve Ortak Örgütlenme” düşüncesine geldiğini göz önüne alırsak, Leninist Partinin bu zaferinin ne kadar önemli olduğunu daha net görmüş oluruz.

İşte bir örnek.

“Biz gerçekten Türkiye halkıyla birlikte bir mücadele yürütmek istiyoruz. Bu bugün için önümüze çıkan bir sorun değil, biz daha Ankara'da küçük bir grup biçiminde örgütlenirken bile bizim önümüze koyduğumuz; Türkiye halkıyla ortak bir mücadeleyi geliştirmeydi. O günden günümüze kadar biz hep Türkiye halkıyla bütünleşmek için, birlikte mücadele yürütmek için, olanaklarımızı birleştirmek paylaşmak için, gücümüz oranında bize düşen neyse yerine getirmeye çalıştık”

Bu sözler, KCK/PPK'nin en önemli kadrolarından birine, Cemil Bayık'a ait. İlk çıkışında ve özellikle 90'lı yılların başlarında işçi ve emekçi sendikalarını dahi ayrı örgütlemeye kalkışacak kadar “Mücadele Birliği ve Ortak Örgütlenme” fikrinden uzak PKK'nin bugün bu düşünceye gelmiş olması elbette sevindiricidir ve birleşik devrimimiz adına önemli bir gelişmedir.

UKH'nin bu düşüncüyü savunacak noktaya gelmesinde, yürüttüğü sert savaşın ve Haziran Halk Ayaklanmasının büyük etkisi olduğu kesindir.

PKK'deki değişimi sadece bir örnek olarak verdik. Aynı değişimin, çok daha geniş çevrelerde söz konusu olduğunu biliyoruz.

Ama biz, devrimin bu önemli meselesinde sosyal reformist çevreler dâhil, çok geniş kesimlerin Leninist Parti gibi düşünüyor olmasından memnuniyet duygusuna kapılıp bu noktada duramayız. Şimdi şu soruyu sormanın zamanıdır: “Mücadele Birliği ve Ortak Örgütlenme” tamam da, ne için?

Çünkü biliyoruz ki devrimci politik hedef ve amaçlara bağlanmamış hiçbir mücadele aracı ve biçimi devrimci niteliğe sahip olamaz.

Şayet halkların mücadele birliği ve ortak-birleşik örgütlenmesi devletle, hükümetle, karşı devrimle daha iyi koşullarda bir uzlaşma gerçekleştirmek için ise, söylemek zorundayız ki hem doğru değil hem de mümkün değil.

Doğru değil zira halkların mücadele birliğinden söz etmek bile uzlaşmayı değil, savaş çağrısını içerir. Mümkün değil, zira halklar sokağa, eyleme, mücadeleye devletle, hükümetle, düzenle daha iyi koşullarda uzlaşmak için değil, bunları yıkmak ve devrimci bir iktidara ulaşmak için atılıyorlar. Dolayısıyla karşı devrim güçleriyle uzlaşma amaçlı hiç bir çağrıya itibar etmeyecekler. Haziran Halk Ayaklanması, bunun en açık ifadesi ve kanıtıdır.

Örneğin, “ayaklanma, devrim, hükümeti devirme niyetleri”ne dahi tahammül etmeyen HDP'li Levent Tüzel'ler ile “Haziran Halk Ayaklanması”nda “hükümet İstifa” sloganıyla sokağa dökülen milyonların bir araya gelebileceği nasıl düşünülebilir?

Mücadele birliği, tabanda, halklar arasında, emekçi kitleler saflarında zaten örülüyor. “Haziran Günleri”nde atılan Taksim-Lice dayanışması sloganı bunun en somut ifadesidir. Şimdi, devrimci hedeflere, yani devrime ve politik iktidarın eyle geçirilmesi hedefine bağlanış bu mücadele birliğini bir de “yukarıdan” örmenin zamanı.

Haziran Halk Ayaklanması gösterdi ki, devrimimizin en büyük ihtiyacı “yüksek bir devrimci otoritedir.” Sözünü ettığımız devrimci hedefe bağlanış olması koşulluyla, KCK/PPK'nin halkların mücadele birliği ve ortak örgütlenmesi düşüncesini savunması, kuşkusuz, çok önemli bir gelişmedir.

Devrimimizin ihtiyacı olan “yüksek devrimci otorite”, tabanda gelişen mücadele birliği ancak yukarıdan yapılacak bir müdahaleyle tamamlanırsa oluşturulabilir.

ÇAĞIN GÖRÜNMEZ KÖLELERİ

"Biz işten çıkarıldıktan sonra, Samatya'da yıkılan eski bir binanın çöken duvarının altında kalan Abdurrahim Ünal adlı bir işçi öldü"

Metropollerin vazgeçilmez mega yapıları... Büyüklüğü, tasarımları, fizik kurallarını zorlayan mimari özellikleri, çekiciliğiyle göz kamaştırıcı binalar...

Mesela İstanbul'un en büyük gökdeleni Sapphire... Gözlerinizi dikerseniz gökyüzüne ancak görürsünüz ucunu. En son katının ise Cafe olduğu söylenir. Kimisi de özel kral dairesi olduğunu söyler. Cafe mi yoksa kral dairesi mi... hala bilinmez milyonlar tarafından.

Bundan bir kaç yıl önce Levent'te Tekel işçilerinin sendikalarına karşı kurdukları çadıra da inşaat işçisi geldi. Eylem yapacaklarmış, "şurası hemen, yakın" dediler. Tekel işçileri de destek için katıldılar bu eyleme. Gittiğimiz yer Sapphire inşaatı idi. Her tarafı duvarla kapatılmış bir inşaat... İşçiler iş kazalarından dolayı eylemdeydiler. Tabii eyleme katılan tüm işçiler daha sonra işten çıkarılmış. "Bir arkadaşımızın cesedine 2-3 gün sonra ulaşabildik, 50. kattan aşağı düşmüş, ölmüş" diyordu işçiler... ve bunun gibi pek çok olay!..

Hataylı bir Arap arkadaşım Katar'da yeni kurulan bir şehirden bahsetti bana. Yeni baştan kurulan bir şehirden... 2022 yılında gerçekleşecek Dünya Kupası için statlar, tesisler... Çöle kurulan bu inşaatlarda Nepal, Hindistan, Bangladeş gibi ülkelerden getirilen binlerce işçinin köle gibi çalıştırıldığını anlattı. Bambaşka bir çağdan bahsediyor gibi! Sanki tarih kitaplarından fırlayıp çıkmış bir dünyadan bahsediyordu. Bugünlerde gazetelerde bakıyorum da arkadaşımın iddiası doğrudur. Katar'a getirilen yüzbinlerce işçinin çalışacağı şirket tarafından pasaportlarına el konuluyor, bunu bir baskı yöntemi olarak uyguluyorlar.

Katar'a gelebilmek için ajanslara ödedikleri ücretler yüzünden birçok işçi ülkeye borçlarıyla geliyor. Bu durumda çöldeki işi yapmaktan başka çareleri kalmıyor.

Bu projeye 100 milyar dolar harcanacak. Ortaya ışıl ışıl devasa yapılar, pırlıl pırlıl bir kent çıkacak çölün ortasında. Oteller, otobanlar ve stad-yumlar... çevre düzenlemesi, yapay yeşillikler... çölün ortasında modern bir vaha! Tüm bu şatafatın ardındaki dramlar görünmez olacak. Unutulacak. Yahut hiç duyulmamış, bilinmemiş olacak. 55 derece çöl sıcaklığında sinek gibi ölüveren o köleler topluluğunun varlığı bilinmediği gibi, izleri de olmayacak. Görünmez, bilinmez, sanki hiç varolmamış binlerce ve binlerce insan, yaşam öyküsü...

Halk anonimdir, adı olmayan ya-

ni. Devasa projeler hep seçkin birilerinin adıyla anılır da, onu yapan eller hep anonim kalır. Adı olmayanların acıları da bilinmez, duyulmaz. Ceme kanlar, işitiler, parıltılar altında huşu içinde yenir içilir, gezilir tozular. Anonimlerin harcanan hayatları ve acıları görünmez şekilde boşlukta asılı durur.

Açılışı bir gövde gösterisi uğruna aceleyle getirilen Marmaray'ın adısı işçilerini hatırlayan oldu mu hiç? Hakları uğruna seslerini duyurmaya çalışan işçilerin o acemi eylemciliklerini hatırlayan? Tam manasıyla köle şartlarında çalışan işçileri?..

O işçilerden Yüksel Topal, arkeolojik kazılar bölümünde Polat İnşaat taşeron firmada çalışıyordu. Yüksel a-biyle biraz Marmaray'dan konuştu. İlk 3 aydan sonra sigortası yatmış, sonra yatırılmamış. Onun bölümünde 600'e yakın işçi çalışıyordu. İşçilerin tatil günleri olmadığını belirten Topal, "Evden geldik 2 saat çalıştık yağmur yağdıysa yevmiye verilmiyordu. Cumartesi, Pazar günleri çalışıyorduk ama yevmiyesi verilmiyordu o günlerin" diye anlatıyor.

3 yıl zamsız çalıştıklarını belirten Topal; "Polat taşeron firma bize tekrar ihaleyi alırsak size zam yapacağız dediler; biz de bekledik. İhaleyi kazandı, bize 1 lira zam yaptılar! İsteyen çalışır istemeyen çalışmaz dediler. Biz de bu koşullarda çalışmayı kabul etmedik, greve başladık. Hepimiz, arkeoloji kazı bölümünde çalışanların tümü, çalışmayız dedik. Diğer gün 10 işçi işe alınmadı, bende içlerimdeydim. Sonra diğer işçileri yanlarına aldılar. Bazılarına fazla verdiler böldüler bizi. Sonra işten çıkarılanlar 20 oldu. Biz de direnişe başlamıştık. Daha sonra iş mahkemesine dava açtık bazılarımız kazandı, davalar hala sürüyor. Marmaray bitti ama davalar bitmedi! Davalar ikiye ayrıldı. Haklı kazanan çok az işçi var. Davaları biz kazanırız diye düşünüyorum. Şimdi de 36 apartmanın çöpünü alıyor atıyorum kira karşılığı, kağıt topluyorum, hurda topluyorum, iki çocuğum var, ikisini okutuyorum, biri dördüncü sınıfa gidiyor, biri lise son da geçen yıl okul birincisi olmuştu.

29 Ekim'e Marmaray'ın yetiştirilmesi için baya baskı yapılmıştı bize, ben bunu seçim aracı olarak yaptıklarını düşünüyorum."

Ayda 100-130 işçi iş cinayetlerinde hayatını kaybediyor. İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin en son yayınladığı raporda, iş cinayetleri ölen işçi sayısı Ekim ayında en az 109 olarak belirtilmiş. En çok iş cinayeti inşaat sektöründe yaşandı: 26 işçi öldü.

Deri İşçilerinden Fox TV'yi Protesto

Deri İş Sendikası'na üye oldukları için işten çıkarılan Zeytinburnu Punto Deri işçilerinin eylemi sürüyor. Punto Deri'de sendikalı 8 işçi daha işten çıkarıldı. İşten çıkarılan sendikalı işçilerin sayısı 27'ye yükseldi.

88 gündür fabrika önünde eylemini sürdüren Punto Deri işçileri, bir basın açıklaması yaptıktan sonra, hemen yanı başlarındaki binada bulunan fakat bir kez bile haberleşti-meyen, defalarca yaptıkları görüşme

taleplerine cevap vermeyen Fox TV'yi de protesto ettiler.

"Fox TV Davetiye mi Bekliyor", "Fox TV Gelmedi Biz Ona Geldik", "İşçiler Burada Fox TV Nerede" yazılı dövizler taşınan ey-

lemde "Punto'ya Sendika Girecek Başka Yolu Yok", "Direne Direne Kazanacağız" İşçiler Burada Fox TV Nerede" sloganları atıldı.

Punto Deri işçileri maaşlarının bordroda düşük gösterilmesine son verilmesi, izin ve mesai haklarının kullanılmasını ve çalışma şartlarının düzelmesi için Deri-İş Sendikası'na üye olmuşlardı.

Punto Deri alt işvereni olan Maksut Tat Deri ise 31 Aralık tarihi itibarıyla kapatılacağını ilan etmiş ve sendikalı 60 işçinin işten çıkarılacağını belirtmişti. Geçtiğimiz günlerde ise Punto Deri'nin numune bölümünde çalışan 40'a yakın işçinin işten çıkarılacağı belirtilmişti.

Punto Deri patronları iş yerlerini başka yere kaydırarak işçi özellikle sendikalı işçileri tasfiye etmeyi amaçlıyor.

"Binalar Mezarımız Olmasın"

BES İstanbul 3 Nolu Şubesi üyeleri Adalet Bakanlığı'nın 2014 bütçesini protesto etti. Büro emekçileri dünyanın en büyük adliye sarayında yangın sisteminin çalışmadığını, asansörlerin sık sık arızalandığını, tuvaletlerinden lağım sularının koridorlara taştığını yapıdaki bir çok eksiklik nedeniyle yaşamlarının tehlikede olduğunu söyledi.

BES (Büro Emekçileri Sendikası) üyeleri 13 Kasım günü birçok şehirde eş zamanlı olarak adliyelerde yaptıkları eylemlerle Adalet Bakanlığı 2014 Bütçesini protesto etti.

İstanbul'da Kartal'da bulunan Anadolu Yakası Adalet Sarayı ana kapısında bir araya gelen BES İstanbul 3 Nolu Şube üyesi büro emekçileri "Yandaşa Değil Emekçiye Bütçe", "Nöbete Angaryaya Hayır", "Binalar Mezarımız Olmasın" pankartları açarak Adalet Bakanlığı 2014 bütçesini protesto ederek kamudaki en düşük maaşın yoksulluk sınırı olan 3.741

TL olması gerektiğini ve dünyanın en büyük adalet sarayında yapı eksikliklerinden dolayı yaşamlarının tehlike olduğunu belirterek Adalet Bakanlığı'na göreve çağırıldı.

Büro emekçilerinin taleplerini içeren basın açıklamasını ise BES 3 Nolu Şube Başkanı Salih Aksoy yaptı. Kamu emekçileri özelinde ise yargı emekçilerine yönelik hak gasplarının sürmekte olduğunu belirten Aksoy, Anadolu Yakası Adliye Sarayı'nda çalışanların ve hizmet alanların yaşamlarının tehlikede olduğunu ifade etti.

Aksoy büro emekçilerinin maaşlarına sembolik zamlar yapılırken iş yükünün ise giderek artmakta olduğunu hatırlatarak, BES olarak haklarına sahip çıkacaklarını belirtti. BES Genel Başkanı Ahmet Kesik, Yargıçlar Sendikası Yönetim Kurulu üyesi Tamer Akgökçe, KESK Genel Sekreteri İsmail Hakkı Tombul de konuşmalar yaparak, Adalet Bakanlığı'nın hak gasplarına izin vermeyeceklerini ve mücadeleyi sürdüreceklerini belirttiler.

Tümtis'li İşçilerin Eylemi 97. Gününde

Tüm Taşıt İşçileri Sendikası'na (TÜMTİS) üye oldukları için işten atılan Tüvtürk işçileri eylemlerinin 97. gününü geride bıraktı. İşten atılmaya başladığında işveren tarafından oyuna getirilerek imza atan Uğur Özyetim, tazminatının bir kısmını alamayınca işyeri önünde eyleme katıldı.

"İşe başlasan da iki gün sonra seni atarım"

Yakınımın araç muayenesi için İstasyon'a giren Abdil Sezer ve Zafer Türk'ün yanına gelen işyeri müdürü Tacettin Baytaç işçilere "Akşama kadar burada yatıyorsunuz, böyle direniş mi olur? Aylık iki bin lira alıyormuşsunuz. Bu sendikaya ben de üye olayım, ben de yatayim." dedi. İşçilerin hiçbir hak iddia edemeyeceklerini ve hukukî süreç sonucunda işe başlasalar bile yine de işten çıkarılacaklarını söyleyen Baytaç, "hakimler karar versin de görelim" sözleriyle meydan okudu.

"Seni atmak için gerekçem yoktu, sendikayı buraya sokmalyum"

Abdil Sezer işten ne gerekçeyle atıldığını sorunca "Seni atmak için gerekçem yoktu" yanıtı veren Baytaç, "Sendikayı buraya sokmalyum, işçileri topla hep birlikte toplantı yapalım" şeklinde teklifte bulundu.

"Çalışan arkadaşlarımız işten atılmakla korkutuluyor"

Sezer, müdürün bu teklifini sendikayı Tüvtürk'e sokmamak ve direnişi kırmak için yaptığını ve çalışan işçilerin sendikadan uzak durması için işsizlikle korkutulduğunu belirtti.

"7000 lira için kafama mı sıkacaksn?"

5 yıldır Araç Muayene İstasyonu'nda çalışan Uğur Özyetim eyleme 10 gün önce katıldı. İşten ilk çıkarılan işçi olan Özyetim, işverenin oyununa gelip haklarını aldığı dair kâğıt imzalayarak işten ayrıldı. 15.000 liralık tazminat ve fazla mesai ücretlerini ödeyeceğini vaat eden işveren, Özyetim'e 8.000 lira verdi. Kalan 7.000 lira ve fazla mesai ücretlerini almak için işverene geldiğinde müdür ona "Gerisi için kafama mı sıkacaksn?" dedi.

Bunun üzerine Özyetim de diğer işçilerle birlikte eyleme geçti ve tazminat ile mesai ücretleri için hukukî süreç başlattı.

"Kazanacağız"

İşçiler adına eylemin gidişatına ilişkin bilgi veren Ahmet Kılıç, sendikayla birlikte mahkemenin gidişatına göre eylemlerini geliştirmeyi planladıklarını söyledi. "Kesinlikle kazanacağız." diyen Kılıç, sendikalı olarak işe geri dönene kadar eyleme devam edeceklerini vurguladı.

Dilok MB

Mücadele Birliği ve Ayışığı Sanat Merkezi'nden Grev Ziyareti

9 Kasım Cumartesi günü eylemlerinin 91. gününde Mücadele Birliği ve Ayışığı Sanat Merkezi tarafından Araç muayene İstasyonu'ndan sendikalı olduklarından dolayı işten çıkarılan ve işyeri önünde grevde olan işçiler ziyaret edildi. Antep Ayışığı Müzik Grubu tarafından kısa bir müzik dinletisi verilen ziyaret işçilerle sohbetle devam etti.

Grevdeki işçiler, hala Araç Muayene İstasyonunda sendikal çalışmaların devam ettiğini, sendikal kazanım gerçekleşinceye ve işyerine geri dönüşüme kadar devam edeceklerini belirttiler.

Gazi Mahallesi'nde Bir Kütüphane Gazi Ekin Sanat Halk Kütüphanesi

İstanbul Gazi Mahallesi'nde emekçileri kitap ve kültür sanatla buluşturmak için bir süredir hazırlıkları sürdürülen Gazi Ekin Sanat Halk Kütüphanesi 17 Kasım Pazar günü yapılan tiyatro gösterimi ve müzik etkinliğiyle açıldı.

İstanbul'un emekçi semtlerinden Gazi Mahallesi'nde genç işçiler, öğrenciler, kadınlar bir süredir bir çalışma başlatıldılar. Bir kütüphane kurmak, okumak, öğrenmek, tartışmak, film gösterimleri, tiyatro ve müzik çalışmalarını yapmak istiyorlardı. Kütüphaneyi kurmakla işe başladılar. Kimi dostları elindeki kitapları verdi, kimisi onlara kitaplıklarında bulunmasını istedikleri bir-iki kitap hediye etti.

Gazi Mahallesi'nde okul parkının karşısındaki binaya giriş çıkışlar sıklaştı. Kütüphane yapılacak mekanın içinde onarım ve düzenleme çalışmaları başladı. Gazi mahallesi emekçilerini kitapla, kültür sanatla daha sık buluşturacak etkinlik programları üzerinde tartışmalar yürütüldü.

Ve 17 Kasım Pazar günü Gazi Mahallesi emekçileri kütüphanenin açılış etkinliğinde buluştu.

Emeğe Ezgi İşçi-Der Açılış Etkinliğine Katıldı

İşçi Dayanışma ve Yardımlaşma Derneği İşçi-Der'in Anadolu Yakası Şubesi'nin açılış etkinliği 9 Kasım akşamı Maltepe Türkan Saylan Kültür Merkezi'nde yapıldı.

İşçi-Der Anadolu Yakası Şube Başkanı İsmail Dönmez ise derneğin kuruluş amacının taşeron işçilerin örgütlülüğünü, birleşmesini ve güçlü bir mücadele vermesini sağlamak olduğuna değindi. İşçi sınıfının örgütlendiğinde, güçlü olabileceğini ve dik durabileceğini belirtti. Gezi eylemleri sürecinde insanların gücünün farkına vardığını korku duvarlarını aşmış ve bir eylem sürecinin, ayağa kalkma, haklarına sahip çıkma sürecinin başladığına dikkat çekti.

Dönmez'in konuşması zaman zaman "Her Yer Taksim Her Yer Direniş", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganlarıyla kesildi.

QKonuşmaların ardından Muazzez Uslu Avcı şiirleriyle ve bağlamasıyla sahne aldı. Ardından "İşçiler, emek verenler için söylüyorum. Sizlerin olduğu her yerde olmak çok güzel. Özlediğimiz yarınların sizlerle geleceğine inanıyorum" diyen Tolga Sağ ise bağlamasıyla söylediği ezgilere eşlik edildi.

Haydar Karayol ve Mustafa Karaçeper'in söylediği par-

Etkinliğin açılış konuşmasını yapan kütüphane kurucularından Güler Aktaş, Gazi mahallesinin genç emekçileri, işçileri, kadınları olarak kapitalist sistemle mücadele etmekte olduklarını, gittikçe yükselen bu mücadeleden zaferle çıkabilmek için ise okumaları, öğrenmeleri, bilim, kültür sanatla kendilerini donatmaları gerektiğini ve gelecek güzel yarınları ancak bu birikimle kurabileceklerini belirtti. Burjuvazinin eğitim sistemiyle, medyası, kültür sanat kurumlarıyla işçi ve emekçi kadınları, gençliği kendine hizmet edecek insanlar olarak yetiştirmeye çalıştığını belirten Aktaş, "Bizler bir kitap bir insan, aydınlanmış bir insan yeni bir dünya diyerek yola çıktık. Okumak, öğrenmek, tartışmak, bizleri geliştirecek olan sanat etkinlikleriyle daha sık buluşmak istedik. Birlikte filmler, tiyatro oyunları izlemek, müzik dinlemek istiyoruz. Yoz çürümüş kültüre karşı devrimci kültür sanat üretimlerimizle durabileceğimizi biliyoruz. Bunun için de okumanın ne kadar önemli olduğunu. Bu nedenle Gazi Ekin Sanat Halk Kütüphanesi'ni kurduk." denildi ve "Gazi emekçileri, gençleri kütüphaneniz sizleri bekliyor" diyerek çağrı yapıldı.

Açılış etkinliğinde sahne alan Emeğe Ezgi, emekçilerin kurduğu bir kütüphaneyi sevinçle karşıladıklarını ve müzik çalışmalarını yapmak isteyen emekçilere ve kütüphane gönüllülerine desteğe hazır olduklarını belirten Emeğe Ezgi kendi ürettikleri olan şarkıları emekçilerle paylaştı.

Devinim Tiyatro Atölyesi oyuncularını eğitim tamamlama oyunu olarak çalışmaya başladıkları ve Haziran ayaklanmasının başlaması üzerine oyuna Gezi Parkı eylemlerinden espriler katarak uyarladıkları "Sevim Taşan Benim" adlı oyunla kütüphane açılışında sahne aldı.

Gazi Ekin Sanat Halk Kütüphanesi kitaplarıyla, kurslarıyla ve hafta sonu etkinlikleriyle emekçileri bekliyor.

Gazi Ekin Sanat Halk Kütüphanesi

75.Yıl Mahallesi 1341 Sk. No: 47/B Sultangazi Tel: 0212 419 68 51

çalar ise izleyenleri coşturdu. Sloganların da eşlik ettiği ezgiler birlikte söylendi.

Ardından Emeğe Ezgi sahne aldı. "Emek verenler, üre-

tenler, gelecek güzel günleri kuracaklar. Bizler emek verenler olarak bunun bilincindeyiz. Gezi sürecinde gücümüzü gördük, kendimize güvenimiz daha bir arttı. Ya hep birlikte gelecek güzel günleri yaratacağız, ya hep birlikte çürüyeceğiz. Çürüme kapitalist sistemde, onurlu güzel bir yaşam ise sosyalizmde" diyen Emeğe Ezgi "Her Yer Taksim Her Direniş" sloganlarıyla karşılandı. Kendi besteleri olan parçaları seslendiren Emeğe Ezgi gecemiz coşkulu bitsin diyerek Çav Bella'yla dinletisini sonlandırdı.

"Sanatımız Silahımızdır"

Ayışığı Sanat Merkezi'nin çalışmalarını yasal yollarla engelleyemeyen Emniyet, Ayışığı kursiyerlerinin ve Ayışığı'na gelen gençlerin evlerine giderek ailelerine gözdağı vermeye çalışıyor.

Konuyla ilgili bilgi veren kursiyerlerden 16 yaşındaki Emre Can Ekinci, Ayışığı Sanat Merkezi'nde gitar ve tiyatro atölyelerinde faaliyet yürüttüğünü ve sırf buraya gelip gittiği için ailesinin tehdit edildiğini söyledi.

"16 yaşında kendi aklınızla evlenebilirsiniz ama kendi aklınızla devrimci olamazsınız"

Baskıların yıldırma ve vazgeçirmek amacıyla yapıldığını vurgulayan Ekinci, "16 yaşındaki insanların evlilik kararı alabileceğinin yasalarla onaylandığı bir ülkede 16 yaşındaki insanların gidip geldiği yerlerde beyinlerinin yıkanacağını söylemesi mantıklı değil, akallıca değil. Bizi baskı altında tutmak istiyorlar ve bunu da erkenden yapmak, kendi düzenlerine uyan insanlara dönüştürmek istiyorlar."

"Valilik izniyle yasadışı faaliyet yürüten dernek mi olur?"

"Emniyetin ve devletin yasalarla baş edemedikleri, engelleyemedikleri Gezi'de gördük, kendi yasalarını çiğneyerek yaradıkları, katlettikleri dostlarımızı, yoldaşlarımızı gördük. Bu yüzden yasa dışı olan bu uygulamalara da şaşırıyoruz. Eğer ki bizim yaptığımız faaliyetler yasadışıysa neden buraya gelmiyorlar, nasıl oluyor da bu derneğin valiliğe bağlı dernekler masasında kaydı olabiliyor? Emniyet, valilikte kaydı ve izni bulunan bu derneği yasadışı, 'terör örgütü' yeri ola-

rak ailelerimize söylüyorsa, emniyete sormak istiyorum; valilik de terör örgütlerine yardım ve destek mi ediyor?"

"Örgütlülüğümüzden, örgütlü olmamızdan korkuyorlar"

"Benimle aynı durumda olan arkadaşlarıma da şunları söylemek istiyorum: biz örgütlenir, ör-

gütülü olursak hiçbir şekilde bizi engelleyemezler. Zaten onların korkuları da bu." dedi.

"Çocuğunuz kötü yolda"

Terörle Mücadele Şube polisleri tarafından ailesi "ziyaret edilen" gençlerden biri de Yakup Çalışan. 17 yaşındaki Çalışan'ın aktardıklarına göre polisler ailesine "Çocuğunuz kötü yolda, eylemlere gidip geliyor, böyle devam ederse başın belaya girer." şeklinde sözler sarf etmişler. "Bizden korkuyorlar, bu yüzden de yıldırma çalışıyorlar; baskıları bize hiçbir şey yapamaz." diyen Çalışan, yıllardır çalışmak zorunda kaldığını ve bu sisteme karşı savaştan vazgeçmeyeceğini söyledi.

"Burası yasadışıysa buraya gelsinler"

ASM yöneticisi Züleyha Düzdaban ise bunlara ilişkin "ASM üzerinde daha önce de Antep'te TMS'yi gerçekleştirdi. Bunlara karşı ASM ola-

rak biz, yine net duruşumuz ve kararlılığımızla mücadele etmeye devam ettik. Ailelere gidiyorlar, onları endişeye sokmaya çalışıyorlar; gençleri aileler aracılığıyla devrimci mücadelenin her alanından, ASM özneline de devrimci sanattan geri çekmeye çalışıyorlar." dedi.

"Orası yasal bir yer, oraya biz gidemeyiz"

TMS'nin Ayışığı'na gelme durumu olmadığını, çünkü Ayışığı'nın yasal bir dernek olduğunu belirten Düzdaban, "Bunu onlar da biliyorlar ama aileleri korkutmak, tedirgin etmek için asılsız iddialarda bulunuyorlar. Eğer söyledikleri gerçekse, ilk önce gelmeleri gereken yer burasıdır. Madem ki bu iddiaları yasal yollarla kanıtlanmış, neden gelmiyorlar? Yapabilecekleri bir şey olmadı mı onlar da biliyorlar; ailerden birine 'Biz oraya gidemiyoruz çünkü orası yasal bir dernek, ama siz çocuğunuzun oradan çekin' demişler. Gelemiyorlar ve gelemezler de." vurgusunu yaptı.

"Eylemlere başlayacağız"

Bu duruma ilişkin hukuksal yollara başvurucaıklarını belirten Düzdaban, avukatlarla, ailelerle görüşerek savcılığa suç duyurusunda bulunacaklarını, basın açıklamaları gerçekleştirerek kamuoyu yaratacaklarını duyurdu.

"Sanatımız silahımızdır"

ASM'nin devrimci sanat üreten bir dernek olduğuna dikkat çeken Düzdaban "Biz şiirlerimizi, öykülerimizi, oyunlarımızı, ezgilerimizi burjuvaziye doğrulttuğumuz bir silah olarak görüyoruz. Umudumuz Kavgada, Kavgamız Sanatımızla şairiyle çıktığımız bu yolda sanatımız silahımızdır, bu yüzden de bizi yasadışı ilan ediyorlarsa varsın etsinler!" dedi.

MB/Dilok

GEZİ GÜNCESESİ SILA ERCİYES

MERHABA TAKSİM KOMÜNÜ

Gazetenin bir önceki sayısında "Tek Yürek Çapulcular" başlıklı yazımın son iki satırı teknik bir hata nedeniyle silinmişti. O nedenle bu yazıya o satırlarla başlıyoruz ve sizden özür diliyoruz.

"Gezi Parkı'nda ve Taksim Meydanı'nda milyonlarca el tarafından yeni bir yaşam yeni bir dünya yaratılıyordu."

Merhaba Dedik Taksim Komünü'ne...

Hangi kararlar, hangi organizasyonla oldu tüm bunlar, diye soracak olanlara, kendiliğinden oldu desek yeridir. Neden mi? Çünkü bunlar için oturup karar alınmadı. Yaşam kendi ihtiyaçlarını dayattı. Gezi de bulunulanlar yalnızca bunu organize etmek kaldı. İlk çarpışmanın kazanılmasının ardından, ilk iş, Taksim'e çıkan onlarca sokak, cadde ve yolun barikatlarla örülmesi oldu. Artık Gezi Parkı ve Taksim Meydanı'na düşman eller uzanamazdı. Tuğlası genç yürekler olan barikatlarla örülmüştü her yanı. Artık Taksim gerçekten bizimdi.

Taksim Meydanı'nda coşku, heyecan, mutluluk hüküm sürerken, Taksim'e çıkan tüm sokaklarda çatışma devam ediyordu. İstanbul'un her yanından Taksim'e, yarattığımız Komün'e ulaşmaya çalışan binlerce insan Beşiktaş, Harbiye, Sıraselviler tarafında gece boyunca çatıştı. Özellikle Dolmabahçe Sarayı'nın önünde çatışmaların çok şiddetli olduğu haberleri gece boyunca geldi. Ama bizler Taksim'i bırakmamak gerektiğini, gözbebeği gibi korunması gerektiğini düşündük. Çünkü tüm gözlerin çevrildiği yerde direnç noktası olarak Taksim vardı. Onu kaybetmek demek ayaklanmayı kaybetmek anlamına geliyordu.

Dolmabahçe'den büyük zorluklarla meydana çıkmayı başarmış insanlar ilk iş olarak üzeri önlüklü devrimcileri buluyor, aşağıya yardım istiyordu. Çok zor durumda olduklarını, desteğe ihtiyaçları olduğunu söylüyorlardı. Ama bizler Taksim'i, Taksim Komünü'nü korumak gerektiğini düşündüğümüzden, buradan ayrılmamın doğru olmayacağını, onların ne yapıp edip önlerine kurulan barikatları aşıp Taksim'e gelmelerini önerdik. Bugünden baktığımızda ise kazanılacak bir zaferimiz daha varmış Dolmabahçe'de, onu kaybetmişiz şimdi anlayabiliyoruz.

İlk çarpışma kazanılmış, ama her şey daha yeni başlamıştı. Çatışmanın izlerini, yorgunluğunu üzerinde taşıyordu Taksim. Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte onlarca el hep birlikte temizliğe başladı. Kimse bunun için karar almamış. Birisi şunun ucunu tutar mısın deyip işe giriştiğinde onlarca el aynı anda uzandı yardıma. Her uzanan ele bir yeni el eşlik etti. Yaralılarımız vardı revir bir ihtiyaçtı, yüzlerce doktor, hemşire tarafından hemen bir revir kuruldu. Günlerdir çalışan insanların çaya, şekere, suya, yiyeceğe ihtiyacı vardı, devrim market kuruldu. Devrim marketten ihtiyacın olan her şeye tek kuruş ödmeden ulaşabilirdin. İstanbul'un her yanından yiyecek, içecek, giyecek akıyordu Taksim Komünü'ne. Bilgiye ihtiyaç vardı hemen bir kütüphane kuruldu. Geceyi geçirecek çadırlara ihtiyacımız vardı çadırlar kuruldu. Neşeye, eğlenceye, coşkuya ihtiyacımız vardı, kürsümüz kuruldu. Yüzlerce sanatçı o kürsüden ayaklanmanın kesin etkisi altında ürettikleri eserlerini paylaştı ayaklanmacılarla.

İki gün çatışmalarda tahrip edilen burjuva medyanın canlı yayın araçları, iş makineleri, İETT otobüsleri adeta müzelerle dönüştürüldü Taksim'in her bir köşesi insanların duygularını, taleplerini, isyanlarını yanı şaka-yarı ciddi dillendirdikleri yazılamalarla, karikatürlerle dolduruldu. Daha önce polis otosu olan bir araç üzerine asılan yazılarla görünmez hale geldi. Her yanda dilek ağaçları oluştu. Taksim Komünü'ne gelen hangi yaş grubundan insan olursa olsun, kendinden bir iz bırakmak için adeta birbiri ile yarıştı. Kültür ve sanatın üretim yerine dönüştü.

Ve AKM... bugüne kadar sanatın sembolü olmuş, yıkılmaması için mücadele verilen AKM, 1977'den sonra ilk defa "Devrim'in sembolü olmuştu. Deniz Gezmiş'in resmi ve sayısız pankartla donatılan AKM, üzerindeki çeşitliliğiyle halklarımızı ve oradaki siyasi iradeyi temsil ediyordu.

Taksim'de oluşturulan Komün, 31 Mayıs Ayaklanması'nın en güçlü yönlerinden biriydi. Taksim'de doğrudan demokrasinin güzel bir örneği yaratıldı. İnsan insana yabancılaştıran kapitalist sisteme karşı insanlık, hümanist ilişkilerin yeşertildiği sosyalist bir dünyanın küçük bir örneğiydi Taksim Komünü. Kapitalizmin insani insana düşman, Komün'ün ise insani insana dost ve kardeş ettiğini somut bir deneyimle görmüş olduk. Birbirini tanımayan binlerce insan olarak aynı duygunun ortaklığında dayanışmanın en güzel örneklerini yarattık.

Ve merhaba dedik yeni yaşama...
Tadı damağımızda kaldı...

Kitap Fuarı'nın Ardından

Gençlerin ilgisi Gezi Ayaklanması üzerine yazılmış kitaplara dönüktü. Denizlerle ilgili kaynak arayışı ise her yıl olduğu gibi bu yılda en çok arananlardandı. Siyasal eğilimleri gelişmiş gençlerin yanında annelerini görmek bir başka güzelliği bizim için.

TÜYAP Sanat bölümünde Gezi'yi anlatan resimler vardı. Sivil polislerin de yoğun bir şekilde gezdiklerini görüyorduk. "Duyarlı vatandaş"lardan suç duyurusu alan savcılık fuara gelmekte gecikmedi. Gezi olaylarını konu alan "Müdahale Var mı?" başlıklı sergiye "Akıyordu" isimli kolaj çalışmasıyla katılan Nova Kozmikova'nın çalışması "hakaret içerdiği gerekçesiyle kaldırıldı. Büyük tepkiye neden olan sanata bu müdahale sergiye katılan diğer sanatçılar tarafından protesto edildi. Sanatçılar sergideki tüm çalışmaların üzerini siyahla kapatarak "Kesin bilgi müdahale var" diyerek durumu protesto ettiler.

Son gün stantlarımızı topladıktan sonra geleneksel fuar bitiş alkışı bu kez yerini "Her Yer Taksim Her Yer Direniş" sloganına bıraktı. Bir İstanbul fuarı daha böylece bitmiş oldu.

EMEKLİLER ŞEHRİN DIŞINA KOVULUYOR

Marmaray tamamlanmadan açıldı. Henüz teknik düzenlemeler bile tamamlanmamışken, güvenlik durumu gerekli testlerden geçmeden, apar topar açıldı. Her iki yakadaki banliyö hatları devre dışı bırakılmış, yenileme çalışmaları tamamlanmamış durumda. Akıbeti hala belirsiz o demiryollarının. Lafa gelince tarihi "İpek Yolu" yeniden canlandırılıyor! Ama yolun ne Asya ucu çalışıyor, ne de Avrupa kısmı! Koparılmış demiryolu ağı. Anadolu yakasının o muhteşem ucu Haydarpaşa, gar olmaktan çıkarılmış, yakılmış, birilerine peşkeş çekilmekte. Diğer uç, Sirkeci, işlevsizleştirilmekte. Yetim kalmış. İşte bu şartlarda "asrın projesi" ulaşım açıldı!

Geçen sayımızda da "bir bilene soralım" diyerek, konunun uzmanlarının fikirlerini aktarmaya çalıştık. Bu sayımızda 27 yıllık demiryolu çalışanı Bekir Taştan'ın hem Marmaray hem de genel olarak demiryolları konusunda görüşlerini aldık.

Bekir Taştan Haydarpaşa Vagon Atölyesinde çalışıyor. Kendini "şu an kapalı olan Eskişehir Demiryolu Meslek Lisesi mezunu olarak 17 yaşında işe başladım. Çalışırken Sakarya Üniversitesi Demiryolu Araçları bölümünü bitirdim. Ayrıca KESK'e bağlı Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası Yönetim Kurulu üyesiyim." sözleriyle tanıtıyor.

Merhaba. Hemen başlayalım. Neden demiryolu?

Karşıt görüşlerimizdeki bazı yanlış algıları düzeltmek adına raylı sistemlere bakış açımızla başlayalım.

Raylı sistemler güvenli, konforlu ve çevreci ulaşımı sağlayan bir sistemdir. Raylı sistem ekonomik ve çok yolucuyu biranda az enerji ile taşıyabilen ulaşım sistemidir. Kazaları en az olduğu için de yıllardan beri hem sendika olarak hem de bireysel olarak önerdiğimiz bir ulaşım sistemidir.

Ne yazık ki son yıllara kadar gerek şehirler arası yük ve yolcu taşımacılığında gerekse şehir içi ulaşımında hükümetler tarafından hep geri plana atılmıştır demiryolu ulaşımı. Bunun en yakın örneği Eski Başbakanlardan Turgut Özal'ın demiryolunu 'komünist ulaştırma sistemi' tanımlamasıdır. Tabii o dönemlerde Türkiye taşımacılığının karayolları ile yapılması destekleniyordu. Ve otoyollar yapıldı karayolu taşımacılığı desteklendi.

Tüm karayolu yatırımlarına rağmen bir kamu hizmeti olarak demiryolları da varlığını sürdürdü. Otobüs şirketlerinin zarar edeceği çok yolucusu olmayan ancak ulaşım hakkını kullanmak zorunda olan Anadolu'nun üç köşelerine tren seferleri yapılmaya devam etti.

Karlı alan karayoluna, zaruri hizmet demiryollarına diyorsunuz yani...

Evet aynen öyle. Yatırım olmaması nedeniyle biraz yavaş ve konforsuz trenler; Kars'tan İstanbul'a, Denizli'den yine İstanbul'a, Zonguldak'tan Ankara'ya, Adana'dan Kayseri'ye yolcuları ve yüklerini taşıdı. Bölgesel trenler en üç köyler yıllarca tek ulaşım aracı oldu.

Son yıllarda yapılan yatırımlar ve taraflı basın bültenleri ile raylı sistemde çağ atladık! Ulaşımın demiryollarına kayacağı ve yüzdelik oranda payının artacağı vaatlerini dinledik. Ancak bugün; İstanbul'a Anadolu'nun hiçbir yerinden tren gelmediğini, günde onbinlerce işçi ve öğrenci taşıyan Adapazarı bölgesel trenlerinin olmadığını ve İstanbul'dan

Adana'ya, Denizli'ye, Burdur'a, Kars'a, Kurtalan'a, Sivas'a ve birçok yerden birçok yere tek trenle ve ucuz seyahat edemediğimizi algılayamadık.

Artık yolcu değil müşteriydik. Birçoğunu tam olarak anlamadığımız güzergâhlar yaratıldı. Demiryollarının özelleştirilmesinin ve tasfiyesinin önündeki yasal engeller kaldırıldı. Taşeronlaşma her birimde aşırı şekilde arttı.

Haydarpaşa'ya gelelim mi? Acımasızca yakıtlar ve artık tümünden kaptırlar.

Haydarpaşa ve Sirkeci Garı belki de dünyanın bir şehre en güzel konumlanmış garlarıdır. Tarihi dokusu, sanayi ve emek geçmişi ile her bir noktası insanların anıları ile beslidir. Tabii biz demiryolu çalışanları için bu anılar daha kalıcı ve hayatımızın bir parçasıdır. Böyle bir yerde çalışmanın ayrıcalığını belki de kaybedince daha iyi anladık.

Yıllardır burada halkımıza hizmet ettik. Trenlerin sağlam olması, ısıtılması ve temizlenmesi benim işimin bir parçasıydı. En iyisini yapmaya çalıştım.

Haydarpaşa'nın yoğun olduğu, yüzlerce çalışanın olduğu 2000'li yılların başında bu süreci tüm çalışanlara anlatmaya çalıştık. Gerek sendika olarak, gerekse de bileşeni olduğumuz tüm platformlarla duyurular çağrılar yaptık. Çalışanlarımız başta olmak üzere halkımıza bugünü dünden anlatamadık.

Henüz her şey bitmiş değil Hay-

zere birçok güzergah seçeneği bulunmaktadır. Öyle ki Marmaray projesi planlandıktan sonra düşünülen ve bitirilen Kartal-Kadıköy metrosu güzergahı daha faydalı bir yatırım olmuştur. Bu metro zaten tüp geçişle birleşmiştir. Avrupa yakasında yapılacak benzer bir metro bağlantısı ile TCDD'ye ait yollar yine eski işlevini yürütebilecektir.

Sendika olarak yıllarca söylediğimiz gibi "Marmarayın mantığı doğru, ancak tüp geçişi hariç güzergahı yanlış"

Kamu arazilerinin büyük inşaat şirketlerine kat karşılığı verildiği İstanbul'da bu cümlelerimiz karşılık bulmamaktadır. Bizim gördüğümüzü birçok gören olmakla beraber bu proje sadece şehir içi ulaşım projesi değil, Kamusal demiryolu taşımacılığının şehrin dışına atılması ve çok değerli demiryolu arazilerinin sermayeye kullanılmasındır.

Büyükköy Belediyesi ulaşım reklamlarında "2016'da Maltepe-Bakırköy 47,5 dakika olacak" diyor. Bu arada Maltepe sahil kıyısı dolduruluyor. İstanbul'da neredeyse hiç kullanılmayan deniz yolu ile Maltepe-Bakırköy 10 dakika, hem de hiç yatırım olmadan.

Tüm cümlelerin seçim eksenli kurulduğu ülkemizde doğal olarak açılışlar da seçimlere göre tarihlenmektedir. Öyle ki; her ortamda Gebze-Halkalı arası tanımlanan Marmaray projesinin sadece Tüp geçişi açılışı tüm halka Marmaray bitti olarak anlatılmıştır. Hedef seçime yetişmek olunca da teknik değil siyasi kararlar açılış tarihini belirlemiştir.

Tüp geçiş teknolojisi bildiğim bir teknoloji değil. Ancak basından takip ettiğim ve güvendiğim bilim adamlarının yorumları doğrultusunda eksiklikler olduğunu duydum. Ben de kendi dalımda teknik bir elemanım. Bu konuda siyaset olmayacağını Pamukova hızlandırılmış tren kazasında herkes anlamalıydı. Ancak anlaşılmadığı görünüyor. Bence teknik bir konuda bir uzman dahi sıkıntı var diyorsa yapılan iş sıkıntılıdır. Ancak siyaset ve hukukun durumunun ortada olduğu ülkemizde, hiçbirimizin istemeyeceği bir tüp geçiş kazasının da çabucak unutulacağını düşünüyorum ne yazık ki.

Teşekkürler...

GÜNLÜĞÜ

Diyarbakir Kalesinden Notlar Adiloş Bebenin Ninnisi

Her cenazede ölü, her düğünde damat... herkes onu sevsin ve herkes ona etsin biat... Heyhat!.. Tumturaklı cümlelerle o ne müthiş belagat! Dağa taş, il ilçe köy ve mezraya, yetmedi cümle cihana... ölmüş göçmüş, uçup gitmiş ruhlarla... bir köşecikte sinmiş pısmışlara... selam, selam, selam... yetmedi gönülden selam, kalpten selam... Ama emtez işe yarar tek bir kelam!

Ahmet Kaya'dan birkaç ezgi... bol selam, bol sevgi... Diyarbakir Diyarbakir olalı böyle zulüm görmedi!

Tüccardır başhatip, sever pazarlıkları. Ceplerinde bolca bulundurur taksitli lütfkarlıkları. Bir sana üç bana... yetmedi beş bana bir sana... hatta daha iyisi, yok sana hoş ama boş laflardan

başka, hepsi bana! Kimse bir şey kopartamaz zinhar... o lütfeder, bahşeder ve verir herkese bir ayar!

Sınır kalekol, sınıra duvar... boşverin bunları, 740 milyon liralık yatırımımız var!

Kültürel haklar mı demiştiniz, kardeşler... işte size Şivan Perwer. Üstelik şov programı tadında... İbrahim Tatlıses de yanında! Ve tabii... bizimle beraber Kak Mesud Barzani. Unutun Rojava'yı, oluşmamalı asla Kürdistan'ın birliği.

Dedik ya sever başhatip pazarlıkları. Verin bana Diyarbakir'ı... Boşaltırız ilerde zindanları! Yapmadıklarımız yapmayacaklarımızın teminatıdır! Dağdakileri indirmek de alışverişin bedavasıdır.

Daha önce açmıştı bir garip paket... konunun muhatapları buldu onu kudur. Dedi taksitçi başhatip, elimden gelen şimdilik budur. Bu daha başlangıç, devamı bulunur...

Beklemekten sıkılanlar başladı ver-yansına... Baktı ipler kopuyor, koştur bizi Diyarbakir'a.

Dedi yine "bu daha başlangıç..." Ama durun... bu şiarı değil miydi cümle çapulcunun! Tutmadı yine göle çaldığı maya... Hazırlanıyor çapulcular selam göndermek için Rojava'ya. Ne kak Mesud, ne Şivan Perwer... durduramaz özgürlüğüne akan devrimi hiçbir bariyer!

Karı tok emekçilerin cümle yalana... çoktan ayağa kalktı her iki ülkede son vermek için talana. Bu ninniler ço-

cuklarımızı uyutmaz... bu çocuk müsa-mereniz bu topraklarda kat'iyen tutmaz. Çocuklarımızı büyüttük biz acılı ninnilerimizle:

Bunlar, Engerekler ve çayanlardır, Bunlar, Göz kovanlardır, Göz kovanlardır, Tanı bunları, Tanı da büyü... Bu, namustur Künyemize kazanmış, Bu da sabır, Ağulardan süzölmüş. Sarıl bunlara Sarıl da büyü.